

พระราชบัญญัติ ข้อบัญญัติ และระเบียบกรุงเทพมหานคร

เกี่ยวกับ

การรักษาความสะอาด

งานนิติการ

สำนักงานเลขานุการ

สำนักรักษาความสะอาด

กรุงเทพมหานคร

สารบัญ

พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔	๑
พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕	๒๐
พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๗	๒๑
พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕	๓๓
พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗	๒๔
กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความใน	
พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔	๒๖
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าบริการ พ.ศ. ๒๕๓๐	๒๘
พระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ	
เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓	๕๕
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การรักษาความสะอาด	
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๓	๖๑
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การกำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล	
และสิ่งเปรอะเปื้อน พ.ศ. ๒๕๒๑	๖๔
	THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
	
	3961134569
ประมวลกฎหมายอาญา	๗๐
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘	๗๑
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑	๘๑
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	
แห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒	๘๕
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓	
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒	๘๓

พระราชบัญญัติ

สาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๔๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔

อาทิตย ทัพยาภา

พล.อ.พิช เยนทรโยธิน

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเสียใหม่
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๔๔"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๓๙ พระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๒ และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

(ความในมาตรา ๔ เค็ม ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ไคยฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า เทศบาลในท้องถิ่นที่
ไคยฐานะสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า สุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ไคยฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขา
ภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ไค้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ไคยฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ใน
ท้องถิ่นที่ไคยฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล ส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่ไคยฐานะ
เป็นเทศบาล หรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
ไค้มอบอำนาจให้ทำหน้าที่แทน

" เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ตรวจตราดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุขในจังหวัด หรือท้องถิ่น ใต้อำนาจของกระทรวงมหาดไทย

" มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุกรรมสิทธิ์และซากสัตว์รวมทั้งของเหลือใช้ซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นๆ

" สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระและปัสสาวะ รวมทั้งของเหลือใช้ซึ่งเป็นสิ่งสกปรกโสโครกและมีกลิ่นเหม็น

" การแต่งผม" หมายความว่า รวมตลอดถึงการตัดผมหรือหนวด การโกนผม ชน หนวด หรือเครา หรือการตัดหนวด การกันหน้าหรือคอด การคัทหรือจัททรงผม การสระผม การย้อมผม รวมทั้งการหนวดหน้าและแต่งหน้า บรรดาซึ่งกระทำแก่คน

" อาหาร" หมายความว่า เฉพาะอาหารสำหรับคนบริโภค รวมตลอดถึงเครื่องดื่ม นอกจากน้ำ

" ตลาด" หมายความว่า สถานที่ใด ซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้คนมาใช้เป็นที่ประชุมสำหรับซื้อขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดของเสียง่าย แต่ไม่หมายความรวมตลอดถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกินสิบสองวันในปีหนึ่ง

" แฉงลอย" หมายความว่า ที่จัดไว้ในถนนสาธารณะหรือที่สาธารณะรวมตลอดถึงอาคาร แคร่ แท่น โต๊ะ แฉง เสื่อ พื้นดิน หรือ หรือแพสำหรับขายอาหาร น้ำแข็งหรือสิ่งของอย่างอื่น

" ผู้เร่ขาย" หมายความว่า ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือ สิ่งของอย่างอื่นเที่ยวขายในที่ต่างๆ ไม่ว่าทางบกหรือทางน้ำ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สุขาภิบาล
ส่วน ๑

มูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสิ่งเประอะเปื้อน

มาตรา ๖ การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสิ่งเประอะเปื้อนในเขตท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นนั้นแต่ฝ่ายเดียว แต่กิจการนี้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะอนุญาตให้บุคคลใดจัดทำในความควบคุมของคนที่ได้ และเพื่อดำเนินการตามมาตรานี้ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ให้อำนาจฟ้องกับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามที่สาธารณสุข และสถานที่เอกชน
- (๒) วางระเบียบการเก็บรวบรวมและการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บรวบรวม และการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๔) ห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในถนนสาธารณะและที่สาธารณะซึ่ง มูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเประอะเปื้อน อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมสุขภาพ หรือความสะอาดหมกหมัก
- (๕) จักการอื่นใดที่เห็นจำเป็นเพื่อให้อำนาจสุขลักษณะ

ส่วนที่ ๒

การค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

มาตรา ๗ กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ถ้าทำเพื่อการค้า ให้ถือว่าเป็นการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

- (๑) การเลี้ยงม้าโค กระบือ
- (๒) การเลี้ยงสุกร
- (๓) การเลี้ยง แพะ แกะ
- (๔) การเลี้ยง ห่าน เป็ด ไก่
- (๕) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม การรีดเอาน้ำนม
- (๖) การทำเนย เนยเทียม
- (๗) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านชำแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือ การฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง
- (๘) การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
- (๙) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
- (๑๐) การยอมทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (๑๑) การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยคอง
- (๑๒) การทำ การหมัก การสะสม ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า
- (๑๓) การทำและตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง
- (๑๔) การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านชำแกงเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้มเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง
- (๑๕) การทำสบู
- (๑๖) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๑๗) การอัดเอาน้ำมัน

- (๑๔) การเกี่ยวน้ำมัน การทำถนนเชิง หมูคั้ง
- (๑๕) การทำเส้นไหม ชเมจีน กวยเตี้ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
- (๒๑) การทำเบาะแซ
- (๒๑) การเผาเปลือกหอย
- (๒๒) การล้าง การรม การสะสมยางคิบ
- (๒๓) กิจกรรมอย่างอื่นซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุว่าเป็นการค้าซึ่งเป็นที่
รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

กิจการประเภท (๑) (๒) (๓) และ (๔) ถ้าทำตามนี้แห่งกฎหมายว่าด้วย การสวนครัว และการ
เลี้ยงสัตว์เพื่อประโยชน์แห่งครัวเรือน ไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรานี้

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับ ระเบียบวิธีแห่งกฎหมายและเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำให้
เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเมื่ออำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ แล้วแต่กรณี เพื่อจัดการใด ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดประเภทการค้าตามมาตรา ๓ ซึ่งให้ควบคุม
- (๒) กำหนดเขตส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลา
ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันแล้วห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
- (๓) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมและกำหนดอัตราค่า
ธรรมเนียมใบอนุญาต

(๔) กำหนดเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยลักษณะโดยทั่วไปสำหรับการค้าซึ่งให้ควบคุม

มาตรา ๕ การออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้า ซึ่งให้ควบคุมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาต
มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะ ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อป้องกันมิให้การค้านั้นเป็นที่รังเกียจ
หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและเฉพาะสำหรับสถานที่แห่งเดียว

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตไม่ยอมออกใบอนุญาตให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรี
ได้ โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสามสิบวัน คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เสนอต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๑๒ ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งได้กำหนด
ตามความในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้
แต่การพักใช้ใบอนุญาตนั้นให้ทำครั้งหนึ่งไม่เกินสามสิบวัน คำสั่งเพิกถอนให้อุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้
โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นภายในกำหนดสามสิบวัน คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอ
ต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

ส่วนที่ ๓

สถานที่ที่กักสุนัข

มาตรา ๓๓ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่าอาคารหรือส่วนของอาคารใด หรือสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดซึ่งก่อ เนื่องกับอาคารที่ใช้เป็นที่พำนักไม่ต้องควยสุขลักษณะ อันควรจะเป็นที่กักอาศัยและเห็นจำเป็น
ต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองจัดการใด ๆ
ดังต่อไปนี้ ภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ตามสมควร

- (๑) ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อสิ่งซึ่งไม่ต้องควยสุขลักษณะทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
- (๒) ทำการปลูกสร้าง หรือจัดการอย่างอื่นตามจำเป็นเพื่อให้ต้องควยสุขลักษณะ

มาตรา ๓๔ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่าอาคารหรือสถานที่ใดมีสินค้า เครื่องเรือน
หรือสัมภาระสะสมไว้เกินควร หรือจัดสิ่งของเหล่านั้นเข้าซ้อนกันเกินไปจนเป็นช่องหนูหรือสัตว์ให้โทษชนิดอื่น
หรือมีลักษณะส่อให้เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพ ก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้
เจ้าของหรือผู้ครอบครองย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระ ออกจากอาคารหรือสถานที่นั้น หรือให้จัดสิ่งของ
เหล่านั้นเสียใหม่ให้ต้องควยสุขลักษณะ หรือให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ตามความจำเป็น โดยกำหนดเวลา
ให้ตามสมควร

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้บุคคลใดยอมหรือจัดให้อาคารใดมีคนอยู่มากเกินไป จนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจ
เป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้ผู้นั้น

ตามความหมายแห่งมาตรานี้ อาคารหรือห้องใดในอาคารนั้นมีคนอยู่ เกินกว่าหนึ่งคนต่อที่ว่าง
เก้าลูกบาศก์เมตร ให้ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป และในการนับจำนวนคนนั้นให้นับคนที่มิอายุต่ำกว่าสิบปี
สองคนเท่ากับหนึ่งคน

ส่วนที่ ๔

ส่วนที่รับหรือใส่จุจาระ และที่ปัสสาวะ

มาตรา ๓๖ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำว่าจำเป็นต้องมีหรือ เพิ่มส่วนชนิดใดขึ้นสำหรับ
อาคารใด หรือให้เปลี่ยนแปลงส่วนชนิดใดที่มีอยู่แล้วให้ต้องควยสุขลักษณะ ก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้น ปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๓๗ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำก็ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามการสร้าง
หรือใช้ส่วน ที่รับหรือใส่จุจาระชนิดใดซึ่งมีลักษณะส่อให้ เสื่อมหรืออาจ เป็นอันตรายแก่สุขภาพในเขตหนึ่ง
เขตใด

การห้ามนั้นให้ปิดประกาศไว้ ณ ที่เปิดเผยในเขตที่ประสงค์จะห้ามไม่น้อยกว่ากิโลเมตรตาราง เหลี่ยม
ละสามแห่ง และต้องกำหนดวันที่จะบังคับ การตามประกาศมิให้น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือจะสั่ง
ห้ามเป็นหนังสือเฉพาะรายก็ได้

ถ้าได้มีประกาศห้ามตามความในวรรคก่อนโดยถูกต้องแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีภูมิลำเนา
ภายในเขตที่ประสงค์จะห้ามการสร้างหรือใช้ส้วมชนิดที่ปรากฏในประกาศให้ทราบประกาศนั้นแล้ว

มาตรา ๑๕ เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองส้วม
ที่รับหรือใส่อุจจาระ และที่บัสสวะชนิดใดในสถานที่ใด ให้จัดการซ่อม ถ่ายเพื่อกำจัดความสะอาด หรือรักษาไว้
ให้เรียบร้อยโดยวิธีใดก็ได้ตามที่เห็นสมควรภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

ส่วนที่ ๕

เหตุรำคาญ

มาตรา ๑๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการกำจัดห้าม และระงับเหตุรำคาญในที่สาธารณะ
หรือที่เอกชน ซึ่งก่อให้เกิดเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพความปลอดภัยหรือสิทธิและ เสรีภาพของประชาชน
กับทั้งให้ดูแลรักษาบรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบาย คู คลอง และที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจาก
เหตุรำคาญ

เพื่อความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เหตุรำคาญได้แก่

- (๑) สถานที่ หรือส่วนของสถานที่ซึ่งมีลักษณะปลูกสร้าง หรือมีสภาพซึ่งเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจ
เป็นอันตรายแก่สุขภาพ หรือความปลอดภัย
- (๒) ที่ซึ่งน้ำ บ่อ แหล่งน้ำ ท้องร่อง ทางระบายน้ำ ร่องน้ำ ทางน้ำ หรือที่ลุ่ม ที่ตม น้ำ ส้วม ที่บัสสวะ
ที่รับหรือใส่อุจจาระ ท่ออุจจาระ รางระบาย ที่ใส่มูลสัตว์ หรือ ถ้ำซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม หรือ เป็น หรือน่า
จะเป็นที่เพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน หรือมีลักษณะจนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (๓) สัตว์เลี้ยงไว้ในที่ หรือโดยวิธี หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตราย
แก่สุขภาพ
- (๔) การสะสม การหมักหมม การเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใด การละเลยให้สถานที่หรือสิ่งของรกรุงรัง
ซึ่ง เป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือก่อให้เกิดเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ หรือ เป็น หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์ยุง
หรือแมลงวัน
- (๕) โรงงานอุตสาหกรรม โรงงาน หรือที่ทำการซึ่ง
 - (ก) ไม่รักษาให้ปราศจากกลิ่นไอ อันส่งออกจากท่ออุจจาระ รางระบายส้วมที่รับหรือใส่
อุจจาระ ที่บัสสวะ หรือจากเหตุอื่นใด
 - (ข) ไม่มีการระบายอากาศเท่าที่พอจกทำให้แก๊ส ไอ น้ำ ละออง หรือสิ่งให้โทษชนิดอื่น ๆ
ซึ่งบังเกิดขึ้นเนื่องด้วยกิจการนั้นปราศจากโทษจนเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
 - (ค) มีคนยกเยือกกันในเขตโรงงานจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของคน
ที่ทำงานนั้น

(๖) อาคาร กระโจม หรือโรงไถ ๆ อันเป็นเคหะที่อยู่ของคนหรือสำหรับเลี้ยงสัตว์ หรือความประสงค์อย่างอื่น ซึ่งโดยเหตุที่รวมอยู่ด้วยกัน หรือปราศจากการระบายน้ำ หรือซัดของแฉกการกำจัดมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล หรือโดยเหตุอื่นใด จนเห็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๗) แหล่งน้ำ คู หรือคลองที่กินใช้ หรือน้ำจะใช้น้ำสำหรับคนบริโภคหรือสำหรับการบ้าน หรือสำหรับท่าของให้คนบริโภค ซึ่งเกิดหรือน้ำจะเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๘) เตาไฟ ที่ใส่ไฟ หรือปล่องซึ่งพ่นควันหรือวัตถุเชื้อเพลิงใหม่ใหม่หมก เป็นปริมาณมากจนเป็นที่เค็ดกรอนแกมอยู่ใกล้เคียง หรือ เป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๙) ที่ทำอิฐ หลุมกิน หลุมทราย ที่ซึ่งขุดไว้เพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นที่เค็ดกรอนแกมอยู่ใกล้เคียง หรือ เป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๑๐) กัดัน เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า อันเป็นที่เค็ดกรอนแกมอยู่ใกล้เคียง หรือ เป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

มาตรา ๒๐ เมื่อปรากฏว่ามีเหตุรำคาญให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือไปยังบุคคลซึ่งเป็นผู้กระทำ หรือละเลย หรือปล่อยให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้น หรือ เป็นอยู่ต่อไป ให้ระงับเหตุรำคาญนั้นเสีย ภายในเวลาอันสมควรที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้ทำการสิ่งใดโดยวิธีใดตามจำเป็นเพื่อความประสงค์นั้น ก็ให้สั่งไปด้วย

ในคำสั่งนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจสั่งให้จัดการตามที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีกด้วยก็ได้ และเมื่อได้ออกคำสั่งระงับเหตุรำคาญไปแล้ว ถ้าเห็นว่าเหตุรำคาญนั้นอาจเกิดขึ้นในสถานที่แห่งนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่ง เป็นหนังสือให้จัดการป้องกันในเวลาใดอีกก็ได้

มาตรา ๒๑ ถ้าเหตุรำคาญเกิดจากลักษณะการปลูกสร้าง หรือสภาพของสถานที่หรือถ้าเกิดขึ้นในสถานที่ซึ่งไม่มีผู้พำนักอยู่ ให้สั่งคำสั่งระงับเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๐ แก่เจ้าของ

มาตรา ๒๒ ถ้าหากตัวผู้ก่อเหตุรำคาญไม่ได้ และปรากฏชัดว่าเหตุรำคาญนั้น มิได้เกิดขึ้นโดยการกระทำ การละเลยหรือการยินยอมของผู้พำนักหรือ เจ้าของแห่งสถานที่ซึ่งมีเหตุรำคาญนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจระงับเหตุรำคาญนั้นได้เอง และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีก

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ศาลได้ออกคำสั่ง เรื่องเหตุรำคาญตามมาตรา ๗๔ วรรค ๒ คำสั่งนั้นจะเป็นคำสั่งระงับ หรือคำสั่งห้าม หรือคำสั่งปิดอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

ในคำสั่งระงับ ศาลมีอำนาจกำหนดให้การตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือให้ระงับเหตุรำคาญโดยประการอื่นใดภายในเวลาที่ระบุไว้

ในคำสั่งห้าม ศาลมีอำนาจห้ามมิให้ก่อเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีก หรือกำหนดให้ทำการใดเพื่อป้องกันมิให้ก่อเหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีก

ในคำสั่งปิด ศาลมีอำนาจห้ามมิให้ใช้เคหะเป็นที่กนอยู่

มาตรา ๒๔ ในคำสั่งระงับ หรือคำสั่งห้ามนั้น ถ้าผู้ถูกลังบีงคับสงสัยและขอทราบหรือถ้าศาลเห็นสมควร ก็ให้ระงับการซึ่งบุคคลนั้นจักต้องทำเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญมิให้เกิดขึ้นอีก

มาตรา ๒๕ คำสั่งปิดนั้น ให้ออกเฉพาะแต่ในกรณีที่ได้พิสูจน์เป็นที่พอใจว่ามีเหตุรำคาญจนเคหะไม่สมเป็นที่กนอยู่

มาตรา ๒๖ เมื่อศาลได้ ตัดส่วนเป็นที่พอใจตามคำร้องของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้มีส่วนได้เสีย คนหนึ่งคนใดว่าเคหะที่สั่งปิดนั้นได้ทำให้สมเป็นที่กนอยู่ได้แล้ว ก็ให้ถอนคำสั่งนั้นเสีย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับคำสั่งศาลตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจ เข้าใจในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งนั้น และอาจระงับ เหตุรำคาญหรือจัดการอื่นใด ความที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำสั่งศาล ส่วนค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ศาลสั่งผู้ฝ่าฝืนชดใช้จนเต็ม

มาตรา ๒๘ ถ้าศาลให้ออกคำสั่งปิด เกี่ยวแก่เคหะใดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งความเป็นหนังสือ ไปยังผู้ที่ เป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมเคหะ ให้แจ้งให้ผู้พำนักทุกคนในเคหะนั้นออกจากเคหะภายในเวลา ครึ่งชั่วโมงในหนังสือซึ่งไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนและเมื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นไต่ร้องขอต่อศาล ก็ให้ศาลออกคำสั่งขมไขผู้ฝ่าฝืนนั้น

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ได้ออกคำสั่งปิดเคหะเกี่ยวแก่เคหะใด และคำสั่งนั้นศาลยังมีได้เพิกถอน ถ้าปรากฏว่า

(๑) เคหะนั้นยังมีได้ทำให้สมเป็นที่กนอยู่

(๒) ยังมีได้ลงมือจัดการตามความจำเป็นโดยใช้ความอุทิศหาทุกประการตามควรเพื่อ เคหะนั้น สมเป็นที่กนอยู่

(๓) การคงอยู่ของอาคารอันเป็นเคหะ หรือส่วนของเคหะเป็นเหตุเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือผู้ที่อยู่ในเคหะใกล้เคียง

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ เจ้าของหรือ เคหะหรืออาคารดังกล่าวข้างต้นนั้นเสีย ภายในเวลาซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง

คำสั่งนั้นอาจระบุให้ทำลายสิ่งปลูกสร้าง หรือส่วนของสิ่งปลูกสร้างแห่ง เคหะหรืออาคารนั้นเสียด้วยก็ได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ศาลได้ออกคำสั่งให้หรือ เคหะ หรืออาคารตามมาตรา ๒๙ ให้เจ้าของหรือและย้าย สิ่งปลูกสร้างไปเสียให้พ้นภายในเวลาซึ่งกำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

ถ้าเจ้าของไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดการให้เป็นไปตามคำสั่งศาล ส่วนค่าใช้จ่าย ในการนี้ให้เจ้าของชดใช้จนเต็ม

หมวด ๒

การแต่งผม

มาตรา ๓๑ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีเพื่อควบคุมการแต่งผมของประชาชนให้คงความสุภาพเรียบร้อย ดังนี้

(๑) ห้ามการตัดหรือใช้สถานที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่รับจ้างแต่งผม และห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

(๒) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตัด หรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม และให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(๓) กำหนดเครื่องหมายสำหรับสถานที่รับจ้างแต่งผม

(๔) กำหนดเครื่องใช้อันจำเป็นซึ่งต้องมีในการแต่งผม และกำหนดวิธีใช้นั้นให้คงความสุภาพเรียบร้อย

(๕) กำหนดให้ใช้เวชภัณฑ์อันจำเป็นในการแต่งผม และห้ามใช้เวชภัณฑ์ที่เห็นว่าอาจเป็นอันตราย

แก่สุขภาพ

(๖) กำหนดการแต่งกายและการรักษาความสะอาดของผู้รับจ้างแต่งผม

(๗) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่ระบุไว้นี้อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพในสถานที่

รับจ้างแต่งผม

(๘) ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่มีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้ อันน่าจะแพร่ไปเพราะ การแต่งผม

(๙) ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้รับจ้างแต่งผม

(๑๐) กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือ เพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๓

สัตว์ซึ่ง เป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน

มาตรา ๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี กำหนดเขตส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน ซึ่งเพื่อพ้นกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามเดือนแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อย ช้าง ม้า โค กระบือ พืช สุนัข และ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ในถนน ทางบก ทางน้ำ และที่สาธารณะที่ระบุไว้ในเขตกำหนด

เทศบัญญัติหรือข้อบังคับนั้นอาจ

(๑) วางระเบียบการจับ กัก จำหน่ายและทำลายสัตว์ดังกล่าวแล้ว แต่ก่อนที่จะจำหน่ายและทำลายสัตว์ใด จะตักกักไว้อย่างน้อยห้าวัน เว้นแต่ถ้าสัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน จะทำลายเสีย ก่อนกำหนดนั้นก็

(๒) วางระเบียบการเลี้ยงดูสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ และกำหนดอัตราค่าเลี้ยงดูซึ่งเจ้าพนักงานเสียในกรณีที่ได้รับสัตว์คืนไป

มาตรา ๓๓ ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่สุนัขซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ และสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่ง เป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ

หมวด ๔
น้ำ

มาตรา ๓๔ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเมื่ออำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อควบคุมการหา น้ำใช้สำหรับประชาชน และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจปกครอง หรือห้ามมิให้ใช้น้ำไหลหรือแหล่งน้ำใด ซึ่ง เป็นหรือน่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

มาตรา ๓๕ ภายใต้ข้อบังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วย การควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึง ความปลอดภัยหรือผ้าสุทธแห่งสาธารณชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจัดการประปาเพื่อจำหน่ายน้ำแก่ประชาชน และถ้าจำเป็นอาจตัดท่อและวางน้ำผ่านข้าม เลียบ หรือลอคไคถนน ห้อง หรือคูหาไคถนน หรือที่ไคที่ไค เวนคั้นแล้ว เพื่อสร้างถนน และเมื่อไคแจ้งความเป็นหนังสือล่วงหน้าแก่เจ้าของ เป็นเวลาสมควรแล้ว อาจตัดท่อ และวางน้ำผ่าน หรือลอคไคสังหาริมทรัพย์ไคไค ถ้าสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นของเอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น จ่ายค่าทดแทนเป็นจำนวนสำหรับการเสียหายที่บังเกิดขึ้นในกรณีไค ห้ามมิให้ก่อให้เกิดความเสียหายโดย ไม่จำเป็น

ถ้าไม่ตกลงกันในเรื่องค่าทดแทน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งความเป็นหนังสือแก่เจ้าของสังหาริมทรัพย์ นั้นว่า จะให้ค่าทดแทนเป็นจำนวนเงินเท่าใด ถ้าเจ้าของสังหาริมทรัพย์ไม่ตกลงภายในกำหนดสิบวัน นับแต่ วันที่ได้รับแจ้งความนั้นแล้ว ทั้งสองฝ่ายสิทธิที่จะตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละคน สำหรับชี้ขาดเรื่องค่าทดแทน ถ้าอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกัน ให้อนุญาโตตุลาการตั้งบุคคลภายนอกคนหนึ่ง เป็นผู้ชี้ขาด ถ้าอนุญาโตตุลาการ ไม่ตกลงกันในการตั้งผู้ชี้ขาดเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ชี้ขาดตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๓๖ เมื่อไคตกลงกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นนอก เขตของตนแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจใช้อำนาจ ตามความในมาตรา ๓๕ นอกเขตของตน และอาจจำหน่ายน้ำให้แก่บุคคลนอกเขตนั้นได้

มาตรา ๓๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจ

- (๑) จักให้มีที่อาบน้ำและที่ซักผ้าสาธารณะโดยใช้น้ำสะอาด
- (๒) ส่งวนแหล่งน้ำ หรือที่แม่น้ำไหลไว้สำหรับอาบน้ำให้สัตว์ หรือสำหรับความประสงค์อื่น ๆ

เพื่อกำรุงสุขภาพและความสะอาดของประชาชน

- (๓) กั้นส่วนหนึ่งส่วนใดของชายทะเลไว้เป็นที่อาบน้ำสาธารณะ

เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเมื่ออำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ แล้วแต่กรณี เพื่อควบคุมการใช้ที่นั้น ๆ

และเมื่อเห็นสมควรก็อาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดชำระล้างร่างกาย ชักเสี้ยนน้ำ หรือล้างสิ่งใด ๆ หรืออาบน้ำให้สัตว์ ทำหรือปล่อยให้สิ่งปฏิกูลลงไป หรือทำโดยประการใดให้เกิดความโสโครกในบ่อ สระที่ขังน้ำ หรือทางน้ำ ที่ขังน้ำ ซึ่งเป็นส่วนของการประปาของท้องถิ่น

มาตรา ๓๓ เมื่อได้แจ้งแก่ผู้พำนักแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มอบหมายหน้าที่ไว้โดยเฉพาะ อาจเข้าไปในเคหะอาคารหรือที่ค้ำซึ่งมีท่อหรือเครื่องอุปกรณ์การประปาผ่าน เลียบหรือลอดไปเพื่อที่จะตรวจซ่อม แปลง รื้อ ท่อ หรือจัดการใด ๆ แก่สิ่งเหล่านั้นตามความจำเป็น

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๑) ทำให้เกิดเสียกายแก่ทางน้ำ ที่ขังน้ำ ที่บรรจุน้ำ บ่อ สูบ ท่อ ประตุน้ำ ก๊อก ท่อน้ำถึงเครื่องวัดน้ำ หรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งใช้ในการประปาของท้องถิ่น หรือซึ่งอยู่ในความอำนวย หรือความควบคุมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือ

(๒) เปิด ทด ย้าย หรือเอาไปด้วยประการใด ๆ ซึ่งน้ำประปา น้ำหรือทางน้ำซึ่งกันไว้สำหรับการประปา

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เกิดอัคคีภัย หรือน้ำไม่พอใช้ หรือมีการซ่อมหรือล้างท่อใหญ่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจปิดหรือย้ายกระแสน้ำแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดในท่อหรือการประปาซึ่งได้จัดให้มีขึ้นตามความในหมวดนี้ แม้ว่าจะไปทำสัญญาการจำหน่ายน้ำไว้กับบุคคลใดก็ตาม

หมวด ๕

การอาหาร น้ำแข็ง และสิ่งของอย่างอื่น

ส่วนที่ ๑

ตลาดสาธารณะ

มาตรา ๓๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจัดให้มีและบำรุงตลาดสาธารณะในท้องถิ่นของตนและเพื่อความสะดวกแก่ผู้เข้าไปซื้อขายในตลาดนั้น อาจจัดให้มีร้านขายของ แทน โຕະ ที่ขังสัตว์ อาคาร หรือเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ และเครื่องชั่ง ตวง วัด

มาตรา ๓๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้เช่าตลาดสาธารณะ หรือสถานที่ส่วนหนึ่งส่วนใดของตลาดนั้นได้ แต่ต้องทำโดยวิธีเรียกประมูล

มาตรา ๓๘ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีว่าด้วยตลาดสาธารณะดังต่อไปนี้

(๑) วางระเบียบการควบคุมและการใช้ร้านขายของ แทน โຕະ ที่ขังสัตว์ และที่ขายของ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าเช่าหรือค่าใช้ที่ขายของตามสมควร

(๒) วางระเบียบการรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลออกจากตลาด

(๓) ป้องกันเหตุรำคาญ และห้ามวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าสู่ตลาด

(๔) กำหนดให้ผู้เช่าชายในตลาดมีใบอนุญาตและวางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต ตลอดจนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(๕) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตให้เข้าชายของในตลาดจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหารรวมทั้งภาชนะน้ำใช้และของใช้อื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๖) ห้ามผู้รับใบอนุญาตให้เข้าชายของในตลาด ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่า ตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ มิให้ขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด

(๗) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

(๘) กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๒

ตลาดเอกชน

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้บุคคลใดตั้งตลาดเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเมื่ออำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีว่าด้วยตลาดเอกชน ดังต่อไปนี้

(๑) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(๒) กำหนดเงื่อนไขข้ออื่นเกี่ยวกับสุขลักษณะของสถานที่ที่จะตั้ง เป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น

(๓) วางระเบียบการควบคุมและการใช้ร้านขายของ แทน โต๊ะ ที่ซึ่งสัตว์ และที่ขายของในตลาด

(๔) วางระเบียบการรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขนมูลฝอย

(๕) ป้องกันเหตุรำคาญ และห้ามวางสิ่งกีดขวางในตลาดและตามทางเข้าสู่ตลาด

(๖) กำหนดให้ผู้เช่าชายของในตลาดมีใบอนุญาต และวางระเบียบการขอและออกใบอนุญาต ตลอดจนกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(๗) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตให้เข้าชายของในตลาดจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร รวมทั้งภาชนะน้ำใช้และของใช้อื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๘) ห้ามผู้รับใบอนุญาตให้เข้าชายของในตลาด ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะ และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่า ตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ มิให้ขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด

- (๘) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด
- (๑๐) กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๓

แผงลอย

มาตรา ๙ เมื่อได้รับคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศ อนุญาตถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะซึ่งห้ามมิให้ตั้งแผงลอย

ในประกาศนั้นจะห้ามเก็บค่าเช่า หรือโดยมีเงื่อนไขว่าเว้นแต่จะใคร่รับใบอนุญาตก็ได้ และให้ปิดประกาศ นั้นไว้ ณ ที่เปิดเผยในเขตที่ประสงค์จะห้ามมิโดย กว้างสามเมตร และต้องกำหนดวันที่ยังคงมีการตามประกาศ มิให้น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๑ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อควบคุมแผงลอย ตามมาตรา ๙ ดังต่อไปนี้

- (๑) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอย และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต
- (๒) กำหนดเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสุขลักษณะของที่ตั้งและการสร้างแผงลอย
- (๓) วางระเบียบการรักษาแผงลอยตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้ง การขนมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลออกจากสถานที่นั้น
- (๔) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม ในการขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหารและน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะใช้และของใช้อื่น ๆ ให้คงกายสุขลักษณะ
- (๕) ห้ามผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่ง ระบุไว้หรือซึ่ง เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้มิให้ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร น้ำแข็ง และสิ่งของอย่างอื่นที่แผงลอย
- (๖) กำหนดเวลาขายของแผงลอย
- (๗) กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๔

ผู้เร่ขาย

มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อควบคุมผู้เร่ขาย ดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้เร่ขาย เว้นแต่จะใคร่รับใบอนุญาต

(๒) จำแนกประเภทผู้เร่ขายตามลักษณะของสินค้า หรือตามลักษณะอื่นใดซึ่งเห็นสมควร

(๓) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาต ให้เป็นผู้เร่ขายและกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

ใบอนุญาต

(๔) กำหนดเงื่อนไขข้ออื่นเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม

(๕) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบปรุง หรือเสิร์ฟอาหาร และน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะบรรจุและของใช้อื่น ๆ ให้ต้องสะอาด

(๖) ห้ามผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าคนเป็นโรคติดต่อซึ่งระบุไว้ หรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะ และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งระบุไว้มิให้เป็นผู้เร่ขาย

(๗) กำหนดเขตส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในท้องถื่นในเขตอำนาจของตนซึ่งเมื่อพ้นกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี แล้วห้ามมิให้บุคคลผู้หนึ่งผู้ใดทำการเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

(๘) กำหนดเวลาซึ่งผู้เร่ขายจะขายอาหารบางประเภทไม่ได้

(๙) กำหนดเงื่อนไขในการพักใจหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๕

สถานที่เอกชน

มาตรา ๕๐ เจ้าหน้าที่ท้องถื่นเมื่ออำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับแล้วแต่กรณีเพื่อความคุ้มครองทำอาหาร หรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามการตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นที่ขาย ทำ ประกอบ ปรุง เสิร์ฟอาหาร หรือน้ำแข็ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

(๒) วางระเบียบการขอและออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ตามความในอนุมาตรา ๑ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(๓) กำหนดเงื่อนไขข้ออื่นเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตและสิ่งปลูกสร้างซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตาม

(๔) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการใช้และการรักษาสถานที่ ตลอดจนของใช้ทั้งหมดให้สะอาดและเรียบร้อย รวมทั้งการขจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลออกจากสถานที่นั้น

(๕) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ ประกอบปรุง เสิร์ฟอาหาร หรือน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะ น้ำใช้และของใช้อื่น ๆ ให้ต้องสะอาด

(๖) วางระเบียบหรือกำหนดวิธีซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามในการขาย ทำ สะสมหรือขนส่งน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะ น้ำแข็งและของใช้อื่น ๆ ซึ่งใช้ในการนั้นถูกต้องด้วยสัญลักษณ์

(๗) ห้ามผู้รับใบอนุญาต ซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อซึ่งรุนแรงหรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อซึ่งรุนแรงมิให้ ขาย ทำ ประกอบ ปูรง สะสมอาหารหรือน้ำแข็ง

(๘) กำหนดเวลาซึ่งห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขายอาหารบางประเภท หรือชนิดใดในเขตที่รุนแรงไว้

(๙) กำหนดเงื่อนไขในการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖

อำนาจตรวจ

มาตรา ๕๑ เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจที่จะตรวจหรือมอบให้ผู้ใดตรวจบุคคลซึ่งชอบหรือได้รับใบอนุญาตแล้วตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ ในเมื่อสงสัยว่าเป็นโรค หรือ เป็นพาหะของโรค ซึ่งอาจติดต่อไปยังผู้อื่นได้

มาตรา ๕๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว อาจเรียกบุคคลซึ่งประกอบการค้าหรือกิจการใดในสถานสาธารณะและที่สาธารณะอื่น ๆ ไม่ว่าในเวลาใดให้แสดงใบอนุญาตของตน และตรวจ การปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๕๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว อาจเข้าตรวจตลาดเอกชนหรือสถานที่เอกชนใดซึ่งใช้เป็นโรงหรือโรงงานขาย ทำ ประกอบ ปูรง หรือสะสมอาหารหรือน้ำแข็ง เพื่อการค้าในระหว่างเวลาทำงานของตลาดหรือสถานที่นั้น เพื่อขอใบอนุญาติและตรวจการค้าหรือกิจการใด ให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว อาจเข้าไปในสถานที่เอกชนอื่นนอกจากที่รุนแรงไว้ในมาตรา ๕๓ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อขอใบอนุญาติและตรวจการค้ามิให้ฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอาจเข้าไปตรวจในสถานที่เอกชนเพื่อประโยชน์ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ตรวจดูสัญลักษณ์ของสถานที่นั้นให้ตรงตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๑ ส่วนที่ ๓
- (๒) ตรวจการปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยส่วน ที่รับหรือใส่จุจาระที่ใส่สภาวะให้เป็นไปโดย

ถูกต้อง

(๓) ตรวจเหตุรำคาญซึ่งมีบัญญัติไว้ในหมวด ๑ ส่วนที่ ๕ หรือการปฏิบัติตามคำสั่งให้จำกัด
ห้าม และระงับเหตุรำคาญ หรือเพื่อจัดการกับเหตุรำคาญนั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗

(๔) ตรวจคนสูบบุหรี่หรือสัตว์เลี้ยงที่สงสัยว่าเป็นหรือ เป็นโรคกลัวน้ำ

(๕) ตรวจสถานที่เพื่อบางห้องน้ำผ่าน เลียบ หรือลอคไค่สถานทีนั้นหรือเพื่อซ่อมท่อน้ำ เครื่อง
อุปกรณ์ หรือทำการอื่นใดแล้วแต่ความจำเป็นตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวด ๔

(๖) ตรวจอาหารหรือน้ำแข็งซึ่งผู้เร่ขาย เป็นผู้ขาย ตลอดจนเครื่องประกอบและวิธีปรุงอาหาร
หรือน้ำแข็งนั้นให้คงควยสุขลักษณะ

มาตรา ๕๕ การใช้อำนาจตามมาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเครื่องหมายอันเป็น
หลักฐานแห่งตำแหน่งหน้าที่ของตน และความประสงค์โดยเฉพาะในการตรวจต่อ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
สถานที่

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการตรวจเห็นเป็นการจำเป็นก็ให้มีอำนาจเอาอาหาร
น้ำแข็ง หรือยาที่ผู้รับจ้างแต่งผสมไว้ใช้ เป็นตัวอย่างสำหรับตรวจตามทางวิชาการ เป็นประมาณตาม
สมควรโดยไม่ต้องใช้ราคา และพนักงานเจ้าหน้าที่จะเอาเครื่องใช้หรือ เครื่องอุปกรณ์ใดไปตรวจด้วยก็ได้
แต่เมื่อตรวจเสร็จแล้วให้คืนเจ้าของโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน
ดังกล่าวแล้ว อาจตรวจขยวดยานหรือภาชนะหรือที่บรรจุอื่นใดเมื่อมีเหตุสงสัยว่ามีอาหารหรือน้ำแข็ง
ไว้เพื่อการค้าตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ในขณะที่ทำการตรวจ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพออาหาร
หรือน้ำแข็งซึ่งไม่ควรบริโภคโดย เป็นของเสียหรือ เป็นของที่อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้บริโภค ก็ให้มี
อำนาจยึดหรือทำลายของนั้นได้

หมวด ๗

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตแก่บุคคลใดซึ่งขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๔

มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๕๐ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหรือหรือพาหะของโรคซึ่งเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข เห็นว่าอาจติดต่อกับผู้อื่นได้

มาตรา ๖๐ บรรดาข้อมบังคับซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ในท้องถิ่นที่ยังไม่โดยฐานะเป็นเทศบาลได้ออก
ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศปิดไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้นแล้วเจ็ดวัน ให้ใช้
บังคับได้

ผู้ใดถูกศาลพิพากษาให้ปรับ เพราะการกระทำความผิดข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อนและไม่ชำระเงิน
ค่าปรับภายในสามสิบวัน นับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยึดทรัพย์สินของผู้นั้นไว้แทนค่าปรับ หรือมิฉะนั้น
จะบังคับให้ผู้นั้นทำงานโยธาแทนตามกำหนดวัน ซึ่งค่าแรงโดยอัตราค่าแรงรายวันในท้องถิ่นอันเจ้าหน้าที่
ท้องถิ่นได้กำหนดไว้โดยข้อบังคับ เป็นครั้งคราวก็ได้ แต่ห้ามมิให้บังคับให้ทำงานโยธาเกินกว่ากำหนดหกสิบวัน

(ความในมาตรา ๒๑ เดิม ถูกยกเลิก โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

"มาตรา ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ กำหนดอัตราค่า
ธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราและค่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็น
เทศบาลแล้ว ให้เป็นของเทศบาลแล้ว ในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลให้มอบแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เพื่อบำรุงท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๒๓ บรรดาใบอนุญาตออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สิ้นอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปี
ที่ออก เว้นแต่ในกรณีแห่งแฉ่งลดยให้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

มาตรา ๒๔ ถ้าเทศบาลใดมิได้ใช้อำนาจและหน้าที่ซึ่งมอบหมายไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะ
การที่เป็นข้อสำคัญสำหรับการสาธารณสุขให้รัฐมนตรีมีหนังสือสั่งการไปตามที่เห็นสมควร และให้เทศบาล
นั้นดำเนินการภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันรับหนังสือนั้น

หมวด ๔

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๕ ผู้ใดใช้สถานที่หรือที่แห่งหนึ่งแห่งใดเป็นตลาด หรือ เพื่อประโยชน์อื่นใดดังกล่าวไว้ใน
มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ อยู่แล้วในวันใช้เทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในมาตรานั้น ๆ
ต้องขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัติหรือข้อบังคับ

มาตรา ๒๖ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นได้ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒
ให้ใช้ได้เท่าที่ขัดกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ส่วนใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติหรือข้อบังคับนั้น
ให้คงใช้อยู่ได้จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่งได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้มีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใดซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา ๔ โดยมิได้รับใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และให้ศาลมีอำนาจสั่งห้ามผู้กระทำความผิดให้ประกอบการค้านั้นต่อไป แต่คำสั่งห้ามที่วางนี้ให้ระงับไปเมื่อผู้นั้นได้รับใบอนุญาตแล้ว

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบการค้าใด ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสิบบาททุกวันตลอดเวลาที่คงกระทำความผิดอยู่นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท และศาลมีอำนาจบังคับให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาทและปรับอีกวันละไม่เกินสิบบาททุกวันตลอดเวลาที่คงกระทำความผิดอยู่นับแต่วันที่ศาลพิพากษา

มาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท และศาลมีอำนาจบังคับให้ผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท และให้ศาลมีอำนาจบังคับให้หรือสั่งให้รับหรือใส่สูจจาระ หรือที่ปัสสาวะเสียได้

มาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ส่วนเรื่องเหตุร้ายกาจนั้น ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ โดยไม่ต้องคำนึงว่ามีบุคคลถูกลงโทษตามมาตรานี้หรือไม่

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และให้ศาลมีอำนาจห้ามใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไป แต่คำสั่งห้ามที่วางนี้ให้ระงับไป เมื่อผู้นั้นได้รับใบอนุญาตแล้ว

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งออกตามมาตรา ๔๗ หรือไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามหมวด ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป.พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๕๔ ร.จ.๑๙๖๓ ตอนที่ ๙๓ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔)

อัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ.นี้ ถูกยกเลิก และใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวง

(พ.ศ.๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๕๔ แทนแล้ว จึงไม่คงพิมพ์ไว้

พระราชบัญญัติ

สาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๕๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับก่อน ใช้พระราชบัญญัตินี้ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๕๖ ร.จ.๕๖๖ ตอนที่ ๑๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕)

อัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ. นี้ถูกยกเลิกและใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๕๔ แทนแล้ว จึงไม่ได้พิมพ์ลงไว้

พระราชบัญญัติ

สาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๔๔

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ไต่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า เทศบาล ในท้องถิ่นที่ไต่ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า สุขาภิบาล ส่วนในท้องถิ่นที่ยังไม่ไต่ยกฐานะเป็นเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในท้องถิ่นที่ไต่ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่า คณะเทศมนตรี ในท้องถิ่นที่ไต่ยกฐานะเป็นสุขาภิบาลแล้ว หมายความว่า คณะกรรมการสุขาภิบาล ส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่ไต่ยกฐานะเป็นเทศบาล หรือสุขาภิบาล หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้มอบให้ทำหน้าที่แทน

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ในจังหวัดหรือท้องถิ่นใดตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถังมูลสัตว์ และทรากสัตว์ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระและปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกและมีกลิ่นเหม็น

"การแต่งผม" หมายความว่า รวมตลอดถึงการตัดผมหรือหนวด การโกนผม ชน หนวด หรือ เลิรา การตัดหนวด การกั้นหน้าหรือคอ การตัดหรือจัดทรงผม การสระผม การย้อมผม การนวดหน้าและการแต่งหน้าบรรดาทั้ง กระทำแก่คน

"อาหาร" หมายความว่า อาหารสำหรับคนทั่วโลก รวมตลอดถึง เครื่องดื่มนอกจากน้ำ

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ใด ซึ่งตามปรกจกใจให้ผู้คนมาใช้เป็นที่ประชุมสำหรับขายอาหารประเภทสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดของเสียง่าย แต่ไม่หมายความรวมตลอดถึงตลาดนัดซึ่งจกใจให้มีขึ้นแห่งละไม่เกิน ๑๒ วันในปีหนึ่ง

"แผงลอย" หมายความว่า ที่จกใจไว้ในถนนสาธารณะ หรือที่สาธารณะ รวมตลอดถึง อาคาร แคร่ แท่น โต๊ะ แผง เสื่อ พื่นดิน เรือ หรือแพสำหรับขายอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่น

"ผู้เร่ขาย" หมายความว่า ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง เร่ขายในที่ต่างๆ ไม่ว่าทางบกหรือทางน้ำ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๓๑ ร.จ. ๑๔๔๔ ตอนที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๘๓)

พระราชบัญญัติ
สาธารณสุข (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๕
เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ราชบัณฑิตยสถาน และคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมเบี้ยหวัดพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมเบี้ยหวัดพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้นๆ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

(๘๘ ร.จ. ๒๕๕ ตอนที่ ๒๕ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๐๕

อัตราค่าธรรมเนียมเบี้ยหวัด พ.ร.บ. นี้ถูกยกเลิกและใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๐๕ แทนแล้ว จึงไม่ได้พิมพ์ลงไว้

พระราชบัญญัติ
สาธารณสุข (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสาธารณสุข

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔ และให้ให้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใดไม่เกิดอัตราและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๕ ให้ออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดขึ้นและใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทราภรณ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้การดำเนินงานสาธารณสุขุมมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจ ดังนั้นการที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยพระราชบัญญัติจึงไม่สะดวกแก่การแก้ไขเพิ่มเติม สมควรให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฌัยพิเศษ เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๘๐ ๘ ตุลาคม ๒๕๒๓)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ อัตราค่าธรรมเนียมให้ เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวงนี้
- ข้อ ๒ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมตามข้อ ๑ และตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขซึ่งต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามมาตรา ๒(๓) ให้กำหนดโดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายเฉพาะการนั้น

(๒) อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตต่าง ๆ ตามมาตรา ๔(๓) มาตรา ๓๑(๒) มาตรา ๔๔(๔) มาตรา ๔๖(๑) และ(๒) มาตรา ๔๘(๑) มาตรา ๔๙(๑) และมาตรา ๕๐() ให้กำหนดได้ตามที่เห็นสมควร แต่ภายในสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้กำหนดได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของอัตราค่าธรรมเนียมตามข้อ ๑

(๓) อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ที่อาบน้ำและที่ซักเสื้อผ้าสาธารณะตามมาตรา ๓๓ ค่าเช่าและค่าใช้ที่ขายของตามมาตรา ๔๔(๑) ให้กำหนดได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕

มารุต มุนนาค

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ลำดับ	รายการ	บาท
๑	ค่าเก็บขมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามมาตรา ๖๖(๓)	
ก.	ค่าเก็บขมูลฝอยประจำเดือนสำหรับ	
	อาคารหรือเคหะวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ ๕๐
	วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๕๐ ลิตร	เดือนละ ๖๐
	วันหนึ่งเกิน ๕๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ ๑๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ ๑๕๐
	วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ ๒๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ ๓๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ ๔๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ ๕๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร	
	แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ ๕๐๐
ข.	ค่าเก็บขมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก วันหนึ่ง	
	ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐
	วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	
	ค่าเก็บขมูลทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร	
	หรือพิเศษลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐
ค.	ค่าเก็บขมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
	ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ ๑๕๐
	เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขมูลทุก ๆ	
	ลูกบาศก์เมตร หรือ เศษลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐

ลำดับ	รายการ	บาท
ง.	ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	๒๕๐ ๑๕๐
๖	เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อประกอบการค้าเป็นที่ยังเกี่ยว หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามมาตรา ๔(๓)	ฉบับละ ๕,๐๐๐
๓	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม ตามมาตรา ๓๑(๒)	ฉบับละ ๕๐๐
๔	ใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผม ตามมาตรา ๓๑(๒)	ฉบับละ ๕๐
๕	ค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ที่อาบน้ำและที่ซักเสื้อผ้าสาธารณะ ตามมาตรา ๓๗ คนหนึ่ง	ครั้งละ ๕
๖	ค่าเช่าและค่าใช้จ่ายที่ขายของ ตามมาตรา ๔๔ (๑) เดือนหนึ่ง ตารางเมตรละ	๓๐
๗	ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดสาธารณะตามมาตรา ๔๔(๔)	ฉบับละ ๕
๘	ใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชนตามมาตรา ๔๖(๑)	๒,๐๐๐
๙	ใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดเอกชนตามมาตรา ๔๖(๒)	๕
๑๐	ใบอนุญาตให้ตั้งแผงลอยตามมาตรา ๔๘(๑)	ฉบับละ ๓๐
๑๑	ใบอนุญาตให้เป็นผู้เร่ขายตามมาตรา ๔๘(๓)	ฉบับละ ๕
๑๒	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เอกชนเป็นที่ขาย ห้า ประกอบปรุง หรือสะสมอาหาร ตามมาตรา ๕๐(๒)	
	ก. พื้นที่ประกอบการค้า ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	ฉบับละ ๑,๐๐๐
	ข. พื้นที่ประกอบการค้าเกิน ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	ฉบับละ ๓,๐๐๐
๑๓	ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นที่จำหน่ายแข็งตามมาตรา ๕๐(๒)	
	ก. ใช้เครื่องจักรประกอบการไม่เกิน ๒ แรงม้า	ฉบับละ ๑,๐๐๐
	ข. ใช้เครื่องจักรประกอบการเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	ฉบับละ ๕,๐๐๐
	ค. ใช้เครื่องจักรประกอบการเกิน ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐
	ง. ใช้เครื่องจักรประกอบการเกิน ๑๐๐ แรงม้าขึ้นไป	ฉบับละ ๑๕,๐๐๐

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง ค่าบริการ

พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๒ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร
จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าบริการ พ.ศ. ๒๕๓๐"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชนองค์การของรัฐ
หรือหน่วยราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชนองค์การของรัฐ
หรือหน่วยราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชนองค์การของรัฐ
หรือหน่วยราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๔) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชนองค์การของรัฐ
หรือหน่วยราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๕) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าตอบแทนการบริการแก่เอกชนองค์การของรัฐ
หรือหน่วยราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งกับข้อ
บัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ
ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง คามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๕ กรุงเทพมหานคร ให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การขอแบบ
- (๒) การคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร
- (๓) การพิมพ์นอกค่าจ้าง
- (๔) การบริการเลี้ยงเด็กกลางวัน
- (๕) การทำการต่างๆ ในที่สาธารณะ
- (๖) การขอใช้สถานที่
- (๗) การยืมใช้พัสดุ
- (๘) การทำความสะอาด
- (๙) การบริการเกี่ยวกับสุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่นๆ
- (๑๐) การทดสอบคุณภาพพัสดุก่อสร้าง
- (๑๑) การตรวจวิเคราะห์น้ำ
- (๑๒) การบริการตัดและซุกต้นไม้
- (๑๓) การบริการทางการแพทย์

ข้อ ๖ ให้กรุงเทพมหานคร เรียกค่าบริการในข้อ ๕ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ ค่าบริการที่เรียกเก็บตามข้อ ๖ อาจมีการยกเว้นหรือลดหย่อนได้ภายในเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมายเหตุท้ายบัญชีอัตราค่าบริการของแต่ละรายการ

ข้อ ๘ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยกเว้นหรือลดหย่อนค่าบริการแก่บุคคลบางประเภทที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ให้นำเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พิจารณาชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

พลตรี จำลอง ศรีเมือง

(จำลอง ศรีเมือง)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้การบริการของกรุงเทพมหานคร
ที่ให้แก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น
โดยเรียกค่าบริการ เป็นรายได้ของกรุงเทพมหานครได้ตราเป็นข้อบัญญัติไว้บังคับตาม
นัยมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

- ๓๒ -
บัญชีอัตราค่าบริการ

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
(๑) การออกแบบ	๑. อาคารไม้พักอาศัยที่ไม่ต้องคำนวณโครงสร้าง คิดเนื้อที่พื้นที่ ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	๔	-
	๒. อาคารไม้พักอาศัยที่ต้องคำนวณโครงสร้าง คิดเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้น รวมกัน ตารางเมตรละ	๘	-
	๓. ตึกพักอาศัยคิดเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ข้อ ๑, ๒ และ ๓ รับบริการเฉพาะอาคารที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร	๘	-
	๔. ตึกแถวคิดเนื้อที่พื้นที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	๑๐	-
	๕. อาคารพาณิชย์โคดเดี่ยว หรือสำนักงานคิดเนื้อที่ทุกชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ	๔๐	-
	๖. โรงโถงธรรมดาที่มีช่วงเสาต่ำกว่า ๑๐ เมตร หรือที่ไม่ต้อง คำนวณโครงสร้าง คิดเนื้อที่พื้นที่ ตารางเมตรละ	๖	-
	๗. โรงโถงที่มีช่วงเสาเกิน ๑๐ เมตร หรือที่ต้องคำนวณโครงสร้าง คิดเนื้อที่พื้นที่ ตารางเมตรละ	๑๐	-
	๘. ติดตั้งเครื่องจักรคิดตามพื้นที่ติดตั้ง ตารางเมตรละ	๘๐	-
	๙. กั้นสาดไม้ ตารางเมตรละ	๑๒	-
	๑๐. กั้นสาด ค.ส.ล.หรือโครงเหล็ก ตารางเมตรละ	๓๐	-
	๑๑. รั้วไม้ รั้วสังกะสี รั้วลวดหนามคิดตามความยาว เมตรละ	๔	-
	๑๒. รั้วกำแพงก่ออิฐ คิดตามความยาว เมตรละ	๑๕	-
	๑๓. ประตูรั้วไม้ (เสาไม้) ประตูละ	๑๐๐	-
	๑๔. ประตูรั้วเหล็ก (เสา ค.ส.ล.) ประตูละ	๒๐๐	-
	๑๕. ถนน ค.ส.ล. ตารางเมตรละ	๔	-
	๑๖. ทางเท้า ตารางเมตรละ	๒	-
	๑๗. ท่อระบายน้ำพร้อมทั้งบ่อพัก เมตรละ	๒	-
	๑๘. เชื่อมไม้คิดตามความยาว เมตรละ	๖	-
	๑๙. เชื่อม ค.ส.ล. คิดตามความยาว เมตรละ	๒๐	-
	๒๐. สะพานไม้ ตารางเมตรละ	๒๐	-
	๒๑. สะพาน ค.ส.ล. หรือสะพานเหล็ก ตารางเมตรละ	๔๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๒๒. ป้ายโฆษณา ตารางเมตรละ ถ้าเนื้อที่หรือความยาวต่ำกว่า ๑ ตารางเมตรหรือ ๑ เมตร ให้คิด ๑ ตารางเมตร หรือ ๑ เมตร	๑๐๐	-
	๒๓. คาพิมพแบบ เนื้อที่ไม่เกิน ๐.๕๐ ตารางเมตร แผ่นละ เนื้อที่เกิน ๐.๕๐ ตารางเมตร แผ่นละ ทุกรายการยกเว้นข้อ ๔ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๒๒ ถ้าคำนวณค่าบริการแล้วต่ำกว่า ๕๐ บาท ให้คิด ๕๐ บาท	๑๐ ๒๐	- -
(๒) การคัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร	๑. คัดสำเนาใบอนุญาต หน้าละ ๒. ถ่ายเอกสาร หน้าละ	๕ ๑	- -
(๓) การพนหมอก ควัน	พนหมอกควันกำจัดยุง พื้นที่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ครั้งละ พื้นที่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตรคิดค่าบริการเพิ่มขึ้นต่อ ๑๐๐ ตารางเมตร เนื้อที่เกิน ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปให้คิด ๑๐๐ ตารางเมตร <u>หมายเหตุ</u> การพนหมอกควันกำจัดยุง เพื่อระงับเหตุรำคาญหรือป้องกันหรือ ระงับโรคระบาดหรือเหตุอื่นใดอันเกี่ยวแก่สุขภาพและอนามัย ของประชาชนโดยทั่วไป มิให้เรียกเก็บค่าบริการ	๒๐๐ ๕๐	- -
(๔) การบริการ เลี้ยงเด็ก กลางวัน	ค่าบริการเลี้ยงเด็กกลางวัน คนละ วันละ	๕	-
(๕) การทำการต่างๆ ในที่สาธารณะ	๑. ขอตัดคั้นหินทางเท้า พื้นที่ทางเท้าตารางเมตรละ คั้นหินยาว เมตรละ	๒๐๐ ๒๐๐	- -

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	
(๖) การใช้ สถานที่	๒. ขอตังโตะ ม้านั่ง กระจาโถม เต็นท์ชั่วคราว วันละ	๕๐	-
	๓. ขอกองสิ่งของ วัสดุก่อสร้างต่างๆชั่วคราว ตารางเมตรละวันละ	๒๐	-
	๔. สร้างโรงงานชั่วคราว ตารางเมตรละ เดือนละ	๓๐	-
	๕. ขอกันรั้วหรือสร้างนั่งร้านชั่วคราวตามเนื้อที่ที่กันรั้ว หรือนั่งร้านยาวเมตรละ เดือนละ	๕๐	-
	ถ้าเนื้อที่หรือความยาวต่ำกว่า ๑ ตารางเมตร หรือ ๑ เมตรแล้วแต่กรณีให้คิด ๑ ตารางเมตร หรือ ๑ เมตร		
	ขอ ๔ และขอ ๕ ถ้าคำนวณค่าบริการแล้ว ต่ำกว่า ๒๐๐ บาทให้คิด ๒๐๐ บาท		
	๑. ใช้สวนลุมพินี สวนจตุจักร สวนพระนคร สวนสราญรมย์หรือสวนชนบุรีรมย์ ถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อการค้า ครั้งละ	๒,๐๐๐	-
	๒. ใช้ห้องประชุมศาลาประชาคม เพื่อจัดงานมงคลสมรส งานรื่นเริง และงานอื่นๆ ค่าใช้จ่ายสถานที่ครั้งละ (ไม่เกิน ๔ ชั่วโมง)	๓๐๐	-
	เกินกว่า ๔ ชั่วโมง ชั่วโมงละ	๑๐๐	-
	ค่าน้ำ ค่ากระแสไฟฟ้า ชั่วโมงละ	๑๐๐	-
๓. ใช้ค่ายลูกเสือกรุงเทพมหานคร คือค่ายลูกเสือกรุงเทพมหานคร ค่ายลูกเสือกรุงเทพมหานคร (พิศลบุญบุตร) และค่ายลูกเสือกรุงเทพมหานคร (จอม - ประจัญ นพเกตุ) ไม่เกิน ๑๐๐ คน วันละ	๓๐๐	-	
ส่วนที่เกิน ๑๐๐ คน เพิ่มคนละ วันละ	๓	-	
๔. ใช้ศูนย์ฝึกอบรมข้าราชการกรุงเทพมหานคร ห้องขนาดจุ ๓๕ คน ค่าใช้จ่ายสถานที่ครั้งละ (ไม่เกิน ๔ ชั่วโมง)	๒๕๐	-	
เกินกว่า ๔ ชั่วโมง ชั่วโมงละ	๑๐๐	-	
ค่าใช้จ่ายเครื่องปรับอากาศชั่วโมงละ	๓๐	-	

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
(๗) การยืมใช้พัสดุ	ห้องขนาดจุ ๑๐๐ คน		
	ค่าใช้สถานที่ ครึ่งละ (ไม่เกิน ๔ ชั่วโมง)	๓๕๐	-
	เกินกว่า ๔ ชั่วโมง ชั่วโมงละ	๑๕๐	-
	ค่าใช้เครื่องปรับอากาศชั่วโมงละ	๕๐	-
	๔.๒ ใช้หอประชุม (บรรจุได้ ๕๐๐ คน)		
	ค่าใช้สถานที่ ครึ่งละ (ไม่เกิน ๔ ชั่วโมง)	๒,๐๐๐	-
	เกินกว่า ๔ ชั่วโมง ชั่วโมงละ	๒๕๐	-
	ค่าใช้เครื่องปรับอากาศชั่วโมงละ	๒๕๐	-
	๔.๓ ใช้หอพัก คนละ วันละ (เศษของวันให้คิดเต็มวัน)	๒๕	-
	๑. ประรำโครงเหล็ก ขนาด ๕.๐๐/๔.๐๐ เมตร		
	วันแรกราคาหลังละ วันละ	๓๐๐	-
	วันต่อไปหลังละ วันละ	๑๐๐	-
	ค่าแรงในการติดตั้ง คาร์ร็อดอน รวมทั้งค่าขนส่งไปกลับ หลังละ	๒๐๐	-
	๒. ประรำโครงเหล็ก ขนาด ๕.๐๐/๑๒.๐๐ เมตร		
	วันแรกราคาหลังละ วันละ	๕๐๐	-
	วันต่อไปหลังละ วันละ	๑๕๐	-
	ค่าแรงในการติดตั้ง คาร์ร็อดอน รวมทั้งค่าขนส่งไปกลับ หลังละ	๒๐๐	-
	๓. เเทนท์ ขนาด ๕.๐๐/๕.๐๐ เมตร		
	วันแรกราคาหลังละ วันละ	๔๐๐	-
วันต่อไปหลังละ วันละ	๑๒๐	-	
ค่าแรงในการติดตั้ง คาร์ร็อดอน รวมทั้งค่าขนส่งไปกลับ หลังละ	๒๐๐	-	
๔. ผาระบายสีต่างๆ ขนาด ๐.๕๐/๒๗.๐๐ เมตร			
วันแรกราคาพับละ วันละ	๒๐	-	
วันต่อไปพับละ วันละ	๑๐	-	
๕. ธงชาติไทย ขนาด ๑.๒๐/๑.๔๐ เมตร ราคาผืนละ วันละ	๔	-	
๖. ธงชาติประเทศ ขนาด ๑.๒๐/๑.๔๐ เมตร ราคาผืนละ วันละ	๑๐	-	

ประเภทบริการ	รายการ	อัตรค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๗. เสาชิง		
	๗.๑ เสาชิงขนาด ๔.๕๐ เมตร		
	วันแรกราคาต้นละ วันละ	๒	-
	วันต่อไปต้นละ วันละ	๑	-
	๗.๒ เสาชิงขนาด ๕.๐๐ เมตร		
	วันแรกราคาต้นละ วันละ	๕	-
	วันต่อไปต้นละ วันละ	๒	-
	๘. ไม้ค้ำขนาด ๐.๖๐/๓.๐๐ เมตร		
	วันแรกราคาค้ำละ วันละ	๑๐	-
	วันต่อไปราคาค้ำละ วันละ	๕	-
	๙. เครื่องไฟฟ้า		
	๙.๑ หลอดฟลูออเรสเซนต์ ๔๐ วัตต์ พร้อมชุด		
	วันแรกราคาชุดละ วันละ	๕๐	-
	วันต่อไปชุดละ วันละ	๑๐	-
	๙.๒ ไฟฉาย ๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ วัตต์ พร้อมเรื่อนไฟ		
	วันแรกราคาชุดละ วันละ	๑,๐๐๐	-
	วันต่อไปชุดละ วันละ	๔๐๐	-
	๙.๓ สานเมนหัวไป (ยาว ๑๐๐ เมตร)		
	วันแรกราคาม้วนละ วันละ	๑๐๐	-
	วันต่อไปม้วนละ วันละ	๒๐	-
	๑๐. ต้นไม้ประดับ		
	๑๐.๑ ต้นไม้ประดับกระถาง วันละ		
	ไม้ประดับประเภทไม้ใบ ขนาดความกว้าง		
	เส้นผ่าศูนย์กลางกระถาง ๑๐ นิ้ว ถึง ๑๒ นิ้ว	๕	-
	ไม้ประดับประเภทไม้ใบ ขนาดความกว้าง		
	เส้นผ่าศูนย์กลางกระถาง ๑๔ นิ้ว ถึง ๑๖ นิ้ว	๗	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	ไม้ประดับประเภทไม้ดอก ขนาดความกว้าง เส้นผ่าศูนย์กลางกระถาง ๑๐ นิ้ว ถึง ๑๒ นิ้ว	๘	-
	ไม้ประดับประเภทไม้ดอก ขนาดความกว้าง เส้นผ่าศูนย์กลางกระถาง ๑๔ นิ้ว ถึง ๑๖ นิ้ว	๑๒	-
	๑๐.๒ ดอกต้นไม้ดอกละ วันละ		
	ดอกสั้น ขนาด ๑๔" x ๑๔" x ๑๓"	๒	-
	ดอกยาว ขนาด ๑๕" x ๕๖" x ๑๓"	๔	-
	๑๐.๓ ค่าบริการในการขนส่งตามข้อ ๑๐.๑, ๑๐.๒ คอรถยนต์ ๑ คัน ครั้งละ (รวมถึงการจัดตั้งและจัดเก็บ)	๕๐๐	-
	๑๑. เวทีชนิดไม้มีหลังคา ขนาด ๖.๐๐ x ๘.๐๐ เมตร วันแรกราคาเวทีละ วันละ (รวมค่าแรงในการติดตั้ง คาร์ร้อถอนและคาขนส่งไปกลับ)	๒,๐๐๐	-
	วัดต่อไปราคาเวทีละ วันละ	๕๐๐	-
	๑๒. เครื่องประกอบพิธีหลังน้ำพระพุทธรูปพร้อมโต๊ะหมู่บูชา ชุดละ วันละ	๒๐๐	-
(๘)			
การทำความสะอาด	๑. รถสุขาเคลื่อนที่ คันละ วันละ	๖๐๐	-
อากาศ	๒. ติดตั้งสุขาชั่วคราว คาติดตั้งไม่เกิน ๕ ที่นั่ง ครั้งละ	๑,๐๐๐	-
	ถ้าเกิน ๕ ที่นั่ง คิดคาติดตั้งที่นั่งละ	๒๐๐	-
	การรักษาความสะอาดสุขาชั่วคราว วันละ	๓๐๐	-
	๓. ตั้งถังน้ำ ส่งน้ำ และตั้งถังรองรับมูลฝอย น้ำถังเปล่าขนาด ๒,๐๐๐ ลิตรไม่เกิน๖ถัง หรือขนาด๒๐๐ลิตร ไม่เกิน ๒๕ ถัง มาตั้ง เที่ยวละ	๒๐๐	-
	ส่งน้ำโดยรถบรรทุกปริมาตรไม่เกิน๕,๐๐๐ลิตรระยะทางไม่เกิน ๑๐กม. นับจากจุดรับน้ำใส่รถบรรทุกน้ำถึงจุดที่จ่ายน้ำให้กับผู้ขอ รับบริการ เที่ยวละ	๑๕๐	-
	ส่งน้ำโดยรถบรรทุกปริมาตรไม่เกิน๕,๐๐๐ลิตร ระยะทางเกินกว่า ๑๐ กม. ขึ้นไปนับจากจุดรับน้ำ ใส่รถบรรทุกน้ำถึงจุดที่จ่ายน้ำ ให้กับผู้ขอรับบริการ เที่ยวละ	๒๐๐	-
	ตั้งถังรองรับมูลฝอย ขนาด ๒๐๐ลิตร ไม่เกิน ๒๕ถัง เที่ยวละ	๕๐๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
(๘) บริการเกี่ยวกับสุนัขและสัตว์เลี้ยงอื่น ๆ	๑. ค่าบริการคั้นสุนัข ตัวละ	๑๐๐	-
	๒. ค่าบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแก่สุนัขและสัตว์อื่น ๆ ตัวละ	๒๕	-
	๓. ค่าบริการผ่าตัดทำหมันสุนัขและแมว เพศผู้ ตัวละ	๘๐	-
	เพศเมีย ตัวละ	๑๒๐	-
	๔. ค่าบริการรับฝากดูอาการสุนัขและแมว ตัวละ	๓๐	-
	๕. ค่าบริการฉีดยาคุมกำเนิดสุนัขและแมว ตัวละ	๒๕	-
	หมายเหตุ กรณีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ผู้อำนวยการสำนักอนามัยหรือผู้ได้รับมอบหมายอาจงดเก็บค่าบริการได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร		
(๑๐) การทดสอบคุณภาพวัสดุก่อสร้าง	๑. ทดสอบปูนซีเมนต์ (Cement Test)		
	๑.๑ ความชื้น เหลวปกติและการก่อตัวเริ่มต้น (Normal Consistency & Initial Setting Time)	๕๐๐	-
	๑.๒ ความคงตัวของปูนซีเมนต์ (Soundness)	๕๐๐	-
	๑.๓ ความละเอียด (Fineness)	๕๐๐	-
	๑.๔ ความถ่วงจำเพาะ (Specific Gravity)	๑๕๐	-
	๑.๕ กำลังอัดของปูนก่อ ขนาด ๕x๕x๕ ซม. (Compressive Strength of Mortar)	๒๕๐	-
	๑.๖ ความสามารถรับแรงดึง (Tensile Strength)	๒๕๐	-
	๒. ทดสอบทราย (Sand Test)		
	๒.๑ ขนาดกละและโมดูลัสความละเอียด (Sieve Analysis & Fineness Modulus)	๑๐๐	-
	๒.๒ ความถ่วงจำเพาะและการดูดซึมน้ำ (Specific Gravity & Absorption)	๑๐๐	-
	๒.๓ การหาสารอินทรีย์ (Organic Impurities)	๑๐๐	-
	๒.๔ การหาปริมาณรอยละที่ผ่านตะแกรงเบอร์ ๒๐๐ (Percentage Passing Sieve No. 200)	๑๐๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๓. ทดสอบมวลรวมหยาบ		
	(Course Aggregate Test)		
	๓.๑ ขนาดคละโดยผ่านตะแกรง	๑๐๐	-
	(Sieve Analysis)		
	๓.๒ ความถ่วงจำเพาะและการดูดซึมน้ำ	๑๐๐	-
	(Specific Gravity & Absorption)		
	๓.๓ การสึกหรอเนื่องจากการขัดสี	๒๐๐	-
	(Los Angeles Abrasion Test)		
	๓.๔ การหาปริมาณรอยละที่ผ่านตะแกรงเบอร์ ๒๐๐	๑๐๐	-
	(Percentage Passing Sieve No.200)		
	๔. ทดสอบคอนกรีต (Concrete Test)		
	๔.๑ กำลังอัดของคอนกรีตลูกบาศก์ขนาด ๑๕๐x๑๕๐x๑๕๐ ซม.ม.		
	๑ ก้อน (Compression Test of Concrete Cube)	๓๐	-
	๔.๒ กำลังอัดของคอนกรีตทรงกระบอกขนาด ϕ ๑๕๐x๓๐๐ ซม.ม.		
	๑ ก้อน ไม่รวมค่าเคลื่อนหัว	๕๐	-
	(Compression Test of Concrete Cylinder)		
	๔.๓ กำลังอัดของคอนกรีตทรงกระบอกขนาด ϕ ๑๕๐x๓๐๐ ซม.ม.		
	๑ ก้อน พร้อมค่าเคลื่อนหัว (Compression Test of Concrete Cylinder Including Cap)	๖๐	-
	๔.๔ กำลังอัดของคอนกรีตทรงกระบอกขนาดต่างๆ กันต่อ		
	๑ ก้อน พร้อมค่าเคลื่อนหัว (Compression Test of Concrete Cylinder of Any Size Including Cap)	๖๐	-
	๔.๕ กำลังอัดของคานคอนกรีต ๑๕๐x๑๕๐x๕๕๕ ซม.ม.๑คาน	๖๐	-
	(Flexural Strength of Concrete Beam)		
	๔.๖ ค่าตัดหัวคอนกรีตทรงกระบอก ๑ ก้อน	๑๐๐	-
	๔.๗ ค่าเจาะคอนกรีตขนาด ϕ ๑๐ ซม.ม. ต่อความลึก ๑ ซม.ม.	๕๐	-
	(ถ้าการเจาะผ่านเหล็กจะคิดอัตราค่าบริการเพิ่มอีก ร้อยละ ๕๐ ของอัตราที่กำหนด)		
	๔.๘ การยึดเหนี่ยวของคอนกรีต (Bond Test)	๑๕๐	-
	๔.๙ กำลังต้านแรงดึงของคอนกรีตด้วยวิธีสปลิตติง เทสต์	๕๐	-
	(Tensile Strength of Concrete by Splitting Test)		

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๕. ทดสอบคอนกรีตบล็อก (Concrete Block)		
	๕.๑ กำลังอัด ทอ ๑ ก้อน (Compression)	๘๐	-
	๕.๒ การดูดซึมน้ำ (Absorption)	๑๐๐	-
	๖. การออกแบบส่วนผสมคอนกรีต (Concrete Mix Design)		
	๖.๑ กำหนดส่วนผสมให้ (ชุดละ ๑๒ ก้อน)	๒,๐๐๐	-
	๖.๒ กำหนดส่วนผสมให้ (ชุดละ ๑๘ ก้อน)	๒,๕๐๐	-
	๖.๓ กำหนดส่วนผสมให้ โดยไม่หล่อตัวอย่าง	๑,๕๐๐	-
	๗. ทดสอบท่อคอนกรีต ทอ ๑ ท่อน (Concrete Pipe Test)		
	๗.๑ ท่อขนาด ϕ ๐.๓๐/๑.๐๐ เมตร	๘๐	-
	๗.๒ ท่อขนาด ϕ ๐.๔๐/๑.๐๐ เมตร	๑๐๐	-
	๗.๓ ท่อขนาด ϕ ๐.๕๐/๑.๐๐ เมตร	๑๒๐	-
	๗.๔ ท่อขนาด ϕ ๐.๖๐/๑.๐๐ เมตร	๑๕๐	-
	๗.๕ ท่อขนาด ϕ ๐.๘๐/๑.๐๐ เมตร	๑๘๐	-
	๗.๖ ท่อขนาด ϕ ๑.๐๐/๑.๐๐ เมตร	๒๕๐	-
	๗.๗ ท่อขนาด ϕ ๑.๒๐/๑.๐๐ เมตร	๓๐๐	-
	๗.๘ ท่อขนาด ϕ ๑.๕๐/๑.๐๐ เมตร	๔๐๐	-
	๘. ทดสอบแรงดึงเหล็กก่อสร้าง ทอ ๑ ท่อน (Tensile Test of Structural Steel)		
	๘.๑ เหล็กขนาด ϕ ๖ มม.	๖๐	-
	๘.๒ เหล็กขนาด ϕ ๘/๑๐ มม.	๖๐	-
	๘.๓ เหล็กขนาด ϕ ๑๒ มม.	๖๐	-
	๘.๔ เหล็กขนาด ϕ ๑๕/๑๖ มม.	๗๐	-
	๘.๕ เหล็กขนาด ϕ ๑๘/๒๐ มม.	๗๕	-
	๘.๖ เหล็กขนาด ϕ ๒๒ มม.	๑๐๐	-
	๘.๗ เหล็กขนาด ϕ ๒๕ มม.	๑๒๐	-
	๘.๘ เหล็กขนาด ϕ ๒๘ มม.	๑๕๐	-
	๘.๙ ทดสอบแรงดึงของรอยเชื่อม (Tensile Test of welded Joint)	คิดราคา	
		ตามขนาดของ	
	เหล็กต่างๆ ตามรายละเอียด		
	ข้อ ๘.๑ ถึง ข้อ ๘.๘		

ประเภท บริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๘.๑๐ ทดสอบแรงดึงในเหล็กแบน (Tensile Test of Flat Bar)	- คิดราคาตามเนื้อที่หน้าตัดของเหล็ก โดยเปรียบเทียบกับเนื้อที่หน้าตัดของเหล็กเส้นตามรายละเอียด ข้อ ๘.๑ ถึงข้อ ๘.๘	
	๘. ทดสอบแรงดึงลวดเส้นเดี่ยวและเป็นกลุ่ม (Wire & Wire Rope Test)		
	๘.๑ ลวดสังกะสีทุกขนาด	๕๐	-
	๘.๒ ลวดเหล็กหุ้มทองแดงทุกขนาด	๕๐	-
	๘.๓ ลวดเหล็ก ϕ ไม่นเกิน ๕ ม.ม.	๗๕	-
	๘.๔ ลวดสลิง	- คิดราคาตามขนาด เช่นเดียวกับรายละเอียด ข้อ ๘.๑ ถึงข้อ ๘.๘	
	๘.๕ ลวดคอกุมิเนียม	- คิดราคาตามขนาด เช่นเดียวกับรายละเอียดข้อ ๘.๑ ถึงข้อ ๘.๘	
	๑๐. ทดสอบสลักเกลียวและแป้นเกลียว (Bolt & Nut Test)		
	๑๐.๑ ทดสอบแรงดึงสลักเกลียวและแป้นเกลียวขนาดต่างๆ (Tensile Test of Bolt & Nut of Any Size)	- คิดราคาตามขนาดของสลักเกลียวต่างๆ ตามรายละเอียด ข้อ ๘.๑ ถึงข้อ ๘.๘	
	๑๐.๒ ค่าเชื่อมหัวและท้ายสลักเกลียว ต่อ ๑ จุด	๓๐	-
	๑๑. ทดสอบอิฐ (Brick Test)		
	๑๑.๑ กำลั้งอัด ต่อ ๑ ก้อน (Compression)	๖๐	-
	๑๑.๒ กำลั้งค้ำ ต่อ ๑ ก้อน (Bending)	๖๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๑๑.๓ การดูดซึมน้ำ (Absorption)	๑๐๐	-
	๑๑.๔ ค่าตัดอิฐ ทอ ๑ คาน	๕๐	-
	๑๒. ทดสอบไม้ (Wood Test)		
	๑๒.๑ ก้างงัด (Bending)	๕๐	-
	๑๒.๒ ก้างงัดขนาดเสี้ยน (Compression Test Parallel to Grain)	๕๐	-
	๑๒.๓ ก้างงัดตั้งฉากเสี้ยน (Compression Test Perpendicular to Grain)	๕๐	-
	๑๒.๔ แรงเฉือน (Shear Test)	๕๐	-
	๑๒.๕ แรงดึง (Tensile Test)	๕๐	-
	๑๒.๖ ความแข็ง (Hardness)	๕๐	-
	๑๒.๗ ความถ่วงจำเพาะ (Specific Gravity)	๖๐	-
	๑๒.๘ ความชื้น (Moisture)	๓๐	-
	๑๒.๙ แรงกระแทก (Impact Test)	๑๐๐	-
	๑๒.๑๐ แรงอัดจากการกระแทก (Impact Flexure Test)	๒๐๐	-
	๑๓. การปรับค่าความถูกต้องของแมแรง (Calibration of Hydraulic Jack)		
	๑๓.๑ แมแรงขนาดน้อยกว่า ๕ ตัน	๒๐๐	-
	๑๓.๒ แมแรงขนาด ๕ ถึง ๑๐ ตัน	๒๕๐	-
	๑๓.๓ แมแรงขนาดเกินกว่า ๑๐ ถึง ๒๐ ตัน	๓๐๐	-
	๑๓.๔ แมแรงขนาดเกินกว่า ๒๐ ถึง ๓๐ ตัน	๓๕๐	-
	๑๓.๕ แมแรงขนาดเกินกว่า ๓๐ ถึง ๕๐ ตัน	๔๐๐	-
	๑๓.๖ แมแรงขนาดเกินกว่า ๕๐ ถึง ๑๐๐ ตัน	๔๕๐	-
	๑๓.๗ แมแรงขนาดเกินกว่า ๑๐๐ ถึง ๑๕๐ ตัน	๕๐๐	-
	๑๔. การปรับค่าความถูกต้องของวงแหวนวัดแรง (Calibration of Proving Ring)		
	๑๔.๑ วงแหวนวัดแรงขนาดน้อยกว่า ๓ ตัน	๑๕๐	-
	๑๔.๒ วงแหวนวัดแรงขนาด ๓ ถึง ๕ ตัน	๒๐๐	-
	๑๔.๓ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๕ ถึง ๑๐ ตัน	๒๕๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	ปี
	๑๔.๔ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๑๐ ถึง ๑๕ ตัน	๓๐๐	-
	๑๔.๕ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๑๕ ถึง ๒๐ ตัน	๓๕๐	-
	๑๔.๖ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๒๐ ถึง ๓๐ ตัน	๔๐๐	-
	๑๔.๗ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๓๐ ถึง ๔๐ ตัน	๔๕๐	-
	๑๔.๘ วงแหวนวัดแรงขนาดเกินกว่า ๔๐ ถึง ๕๐ ตัน	๕๐๐	-
	๑๕. การทดสอบพิเศษ (Special Test)		
	๑๕.๑ กำลังอัดของคอนกรีตโดยใช้ (Concrete Hanner) ต่อเนื่องที่ ๑ ตารางฟุต(ยิง ๑๐ จุด)	๓๐๐	-
	๑๕.๒ คุณสมบัติของแผนเบริงสะพาน	๑,๐๐๐	-
	๑๖. ทดสอบดิน (Soil Test)		
	๑๖.๑ แรงอัดดินแบบอันคอนไฟน์(Unconfined Compression Test)	๑๕๐	-
	๑๖.๒ แรงเฉือนของดินแบบไคเรกเชียว(Direct Shear Test)	๓๐๐	-
	๑๖.๓ การทรุดตัวของดิน(Consolidation Test)	๔๐๐	-
	๑๖.๔ ขนาดคละ (Grate Size Distribution)		
	๑๖.๔.๑ แบบรอนแหง	๑๐๐	-
	๑๖.๔.๒ แบบรอนเปียก	๒๐๐	-
	๑๖.๔.๓ ทดสอบโดยไฮโดรมิเตอร์	๑๕๐	-
	๑๖.๕ ชี้คจำกัด (Atterberg Atterberg ' s Limit)	๑๕๐	-
	๑๖.๖ ความถ่วงจำเพาะ (Specific Gravity)	๖๐	-
	๑๖.๗ ปริมาณความชื้นและน้ำหนัก ต่อหน่วย (Moisture Content & Unit Weight)	๖๐	-
	๑๖.๘ การบดอัดดินแบบมาตรฐาน(Standard Compaction Test)	๑๕๐	-
	๑๖.๙ การบดอัดดินแบบสูงกว่ามาตรฐาน(Modified Compaction) Test	๒๐๐	-
	๑๖.๑๐ หาค่า ซี.บี.อาร์. รวมการบดอัดดินในห้องทดลอง (California Bearing Ratio & Compaction)	๕๐๐	-
	๑๖.๑๑ หาค่า C:B:R: ในสนาม ต่อ ๑ จุด (California Bearing Ratio in Field)	๖๐๐	-
	๑๖.๑๒ ความซึมไคของดินเหนียว(Permeability of Clay)	๑๕๐	-
	๑๖.๑๓ ความซึมไคของทราย (Permeability of Sand)	๑๕๐	-

ประเภท บริการ	รายการ	อัตราราคาบริการ	
		บาท	สล.
	๑๖.๑๔ ทดสอบการรับแรงกดโดยใช้แผ่นทับ (Plate Bearing Test)	๕,๐๐๐	-
	๑๖.๑๕ ความแน่นของดินในสนาม ทอ ๑ จุด (Field Density Test)	๑๕๐	-
	๑๗. ทดสอบแอสฟัลต์คิติดถนนคอนกรีต (Asphaltic Concrete Test)		
	๑๗.๑ การออกแบบส่วนผสม (Job Mix Formula)	๓,๐๐๐	-
	๑๗.๒ การหาปริมาณยาง (Bitumen Content)	๕๐๐	-
	๑๗.๓ การหาค่าความคงตัวและการเคลื่อนตัวเมื่อรับแรงกด (Stability & Flow Test)	๒๕๐	-
	๑๗.๔ ทดสอบความแน่น ทอ ๑ ตัวอย่างทั้งในห้องทดลองและในสนาม (Density Test)	๖๐	-
	๑๗.๕ ค่าเจาะตัวอย่างแอสฟัลต์คิติดคอนกรีตด้วยหัวเจาะขนาด ๑๐๐ ซม. ๑ ตัวอย่างแอสฟัลต์คิติดคอนกรีต	๓๐	-
	๑๘. ทดสอบวัสดุแอสฟัลต์ (Bituminous Material Test)		
	๑๘.๑ จุดกลั่นตัวของยางคัทแบค (Distillation of Cutback Asphalt)	๒๐๐	-
	๑๘.๒ จุดกลั่นตัวของยางน้ำ (Distillation of Emulsion)	๒๐๐	-
	๑๘.๓ ความหนืด แบบ Kinematic (Kinematic Viscosity)	๒๕๐	-
	๑๘.๔ จุดวาบไฟ (Flash Point)	๒๐๐	-
	๑๘.๕ การหาอัตราการละลายของแอสฟัลต์ซีเมนต์ (Solubility of Asphalt Cement)	๓๐๐	-
	๑๘.๖ ความซนเหลว (penetration Test)	๒๐๐	-
	๑๘.๗ ความเหนียว (Ductility)	๒๐๐	-
	๑๘.๘ ความสูญเสียของยางเนื่องจากความร้อน (Loss on Heating)	๕๐๐	-
	๑๘.๙ จุดอ่อนตัว (Softening Point Test)	๒๐๐	-
	๑๘.๑๐ ความถ่วงจำเพาะ (Specific Gravity)	๒๐๐	-
	๑๘.๑๑ การหาเปอร์เซ็นต์การตกตะกอน (Settlement Test)	๕๐๐	-
	๑๘.๑๒ การหาการลอยตัวของยาง (Floc Test)	๒๐๐	-
	๑๘.๑๓ การหาขนาดของเม็ดยาง (Sieve Test)	๒๐๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
(๑๑) การตรวจวิเคราะห์ เคราะห์น้ำ	๑๘. วัสดุปลูกทางเท้า		
	๑๘.๑ กระเบื้องทางเท้าแบบสี่เหลี่ยม	๕๐	-
	๑๘.๒ แผ่นคอนกรีตปลูกทางเท้า	๘๐	-
	๑๙. ศักยภาพของไฮโดรเจนอิสระ	๓๐	-
	๒๐. สี (Color)	๕๐	-
	๒๑. การนำกระแสไฟฟ้า (Conductivity)	๕๐	-
	๒๒. ดัชนีการตกตะกอน (SVI)	๑๐๐	-
	๒๓. อัตราการตกแยกของผิวตะกอน (Zone Settling Velocity)	๑๐๐	-
	๒๔. ความขุ่น (Turbidity)	๕๐	-
	๒๕. ครอรีนตกค้าง (Chlorine Residual)	๕๐	-
	๒๖. ออกซิเจนละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen)	๕๐	-
	๒๗. ความเป็นกรด (Acidity)	๕๐	-
	๒๘. ความเป็นด่าง (Alkalinity)	๕๐	-
	๒๙. ปริมาณสารทั้งหมด (Total Solid)	๘๐	-
	๓๐. ปริมาณสารแขวนลอย (Suspended Solid)	๘๐	-
	๓๑. ปริมาณสารละลาย (Dissolved Solid)	๘๐	-
	๓๒. ปริมาณสารระเหย (Volatils Solid)	๘๐	-
	๓๓. ปริมาณสารที่ไม่ระเหย (Fixed Solid)	๘๐	-
	๓๔. ปริมาณสารตกตะกอน (Settleable Solid)	๕๐	-
	๓๕. ความกระด้าง (Hardness)	๕๐	-
	๓๖. คลอไรด์ (Chloride)	๑๐๐	-
	๓๗. ซัลไฟด์ (Sulfide)	๘๐	-
	๓๘. ฟลูออไรด์ (Fluoride)	๑๐๐	-
	๓๙. ไซยาไนด์ (Cyanide)	๑๕๐	-
	๔๐. ฟีนอล (Phenol)	๑๕๐	-
	๔๑. น้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)	๑๕๐	-
	๔๒. สารพิษทางการเกษตรที่เป็นชนิดสารอินทรีย์ (Organic Pesticides)	๒๕๐	-
๔๓. ปริมาณสารซักฟอก (Surfactant)	๒๐๐	-	
๔๔. อัตราการดูดจับออกซิเจนทางเคมีจากสารประกอบเปอร์แมงกาเนต (Permanganate Value)	๑๐๐	-	

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๒๗. อัตราการดูดจับออกซิเจนทางเคมีจากสารประกอบไดโครเมท (Chemical Oxygen Demand)	๒๐๐	-
	๒๘. อัตราการดูดจับออกซิเจนทางชีววิทยา (Biological Oxygen Demand; B O D	๒๐๐	-
	๒๙. อัตราการดูดจับออกซิเจนทางชีววิทยาและอัตราการดูดจับ ออกซิเจนจากสารประกอบไดโครเมท(COD + B O D)	๓๕๐	-
	๓๐. ปริมาณไนโตรเจนรวมด้วยวิธี (Kjeldahl (Total Kjeldahl Nitrogen ; TKN)	๒๐๐	-
	๓๑. แอมโมเนียไนโตรเจน (NH ₃ - N)	๒๐๐	-
	๓๒. ออร์แกนิกไนโตรเจน (Organic Nitrogen)	๒๐๐	-
	๓๓. ไนเตรทไนโตรเจน (NO ₂ - N)	๑๐๐	-
	๓๔. ไนเตรทไนโตรเจน (NO ₃ - N)	๑๐๐	-
	๓๕. ฟอสเฟต (Phosphate)	๑๕๐	-
	๓๖. กรดไขมันระเหย (Volatils Fatty Acid)	๑๕๐	-
	๓๗. แคลเซียม (Calcium)	๘๐	-
	๓๘. แมกนีเซียม (Magnesium)	๘๐	-
	๓๙. เหล็ก (Iron)	๑๕๐	-
	๔๐. แมงกานีส (Manganese)	๑๕๐	-
	๔๑. ทองแดง (Copper)	๑๕๐	-
	๔๒. สังกะสี (Zinc)	๑๕๐	-
	๔๓. ตะกั่ว (Lead)	๑๕๐	-
	๔๔. โครเมียม (Chromium)	๑๕๐	-
	๔๕. แคดเมียม (Cadmium)	๑๕๐	-
	๔๖.ปรอท (Mercury)	๑๕๐	-
	๔๗. นิกเกิล (Nickle)	๑๕๐	-
	๔๘. สารหนู (Arsenic)	๒๐๐	-
	๔๙. อลูมิเนียม (Aluminium)	๑๕๐	-
	๕๐. แทนนินและลิกนิน (Tannin and Lignin)	๑๕๐	-
	๕๑. จำนวนจุลินทรีย์นับตามวิธีมาตรฐาน (Standard Plate Count)	๑๐๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
(๑๒) การบริการตัดและ ขุดต้นไม้	๕๒. จำนวนจุลินทรีย์โคลิฟอร์มนับตามวิธีประมาณ(Most Probable Number of Coliform Organism ; MPN)	๑๐๐	-
	๕๓. จำนวนจุลินทรีย์อีโคไล (E. Coli)	๑๐๐	-
	๕๔. การดูดซับออกซิเจน (Oxygen Consume)	๑๐๐	-
	๕๕. การควบตะกอน (Coagulation Test)	๒๕๐	-
	๑. <u>ค่าบริการในการตัดต้นไม้</u>		
	๑.๑ บริเวณที่ไม่มีสิ่งกีดขวาง		
	ขนาดรอบโคนต้น ไม่เกิน ๑๐๐ ซม. ต้นละ	๒๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๑๐๑-๑๕๐ ซม. ต้นละ	๕๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๑๕๑-๒๐๐ ซม. ต้นละ	๘๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๒๐๑-๒๕๐ ซม. ต้นละ	๑,๐๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๒๕๑-๓๐๐ ซม. ต้นละ	๑,๔๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๓๐๑ ซม. ขึ้นไป ต้นละ	๑,๗๐๐	-
	๑.๒ บริเวณที่จำกัดหรือที่มีสิ่งกีดขวาง		
	ขนาดรอบโคนต้น ไม่เกิน ๑๐๐ ซม. ต้นละ	๔๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๑๐๑ - ๑๕๐ ซม. ต้นละ	๑,๐๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๑๕๑ -๒๐๐ ซม. ต้นละ	๑,๖๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๒๐๑- ๒๕๐ ซม. ต้นละ	๒,๒๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๒๕๑-๓๐๐ ซม. ต้นละ	๒,๘๐๐	-
	ขนาดรอบโคนต้น ๓๐๑ ซม. ขึ้นไป ต้นละ	๓,๔๐๐	-
	๒. <u>ค่าบริการในการขุดโคนต้นไม้ที่ตัดแล้ว</u>		
ขนาดรอบโคนต้น ๕๐ - ๑๐๐ ซม.			
- ค่าขุดโคนต้น ต้นละ	๓๐๐	-	
ขนาดรอบโคนต้น ๑๐๐ - ๑๕๐ ซม.			
- ค่าขุดโคนต้น ต้นละ	๕๐๐	-	
ขนาดรอบโคนต้น ๑๕๑ - ๒๐๐ ซม.			
- ค่าขุดโคนต้น ต้นละ	๗๐๐	-	

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	- Erythrocyte count	๑๐	-
	- Euglobulinlysis - time	๕๐	-
	- Leukocyte count	๑๐	-
	๒. แขนงจุลทัศน์คลินิก (Clinical Microscopy)		
	๒.๑ Stool examination		
	- Occult blood	๑๐	-
	- Stool culture	๕๐	-
	๒.๒ Urinelysis		
	- Acetone	๑๐	-
	- Albumin	๑๐	-
	- Bile	๑๐	-
	- Diaceticacid	๑๐	-
	- Occult blood	๑๐	-
	- Sugar	๑๐	-
	๒.๓ Urine toxicology		
	- Arssnic	๑๐	-
	- Barbiturate	๑๐	-
	- Heroin - morphine		
	- Qualitative	๒๐	-
	- Quantitative	๕๐	-
	- Salicylate	๑๐	-
	๓. แขนงพยาธิวิทยา (Pathology)		
	- Frozen section)	๑๐๐	-
	- Surgical pathology	๕๐	-
	๔. แขนงเคมีคลินิก (Immunology)		
	- Antinuclear factor (A.N:F)	๒๐	-
	๕. แขนงเคมีคลินิก (Clinical chemistry)		
	- Acetone	๑๐	-
	-- Gastric analysis	๓๐	-
	- Triglyceride	๒๐	-
	- Urea nitrogen	๑๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	๖. แขนงธนาคารเลือด (Blood bank)		
	- Antibody detection	๕๐	-
	- H.A.A	๕๐	-
	' คاتตรวจพิเศษ		
	๑. การทดสอบน้ำคร่ำ (Amniotic Fluid shake test)	๒๐	-
	๒. การตรวจชิ้นเนื้อ (Biopsy)		
	- Liver	๕๐	-
	- Lung	๕๐	-
	- Kidney	๒๐๐	-
	- Bone marrow	๕๐	-
	- Others Simple biopsy	๒๐	-
	- Others complecated biopsy	๕๐	-
	๓. อัตราการเผาผลาญของร่างกายขั้นมูลฐาน (B.M.R.)	๒๐	-
	๔. จักษุโสต ศอ นาสิกคลินิก (E.E.N.T. Slinic)		
	- Caloric test	๓๐	-
	- Colour blindness test	๒๐	-
	- Fundus examination	๓๐	-
	- Indirect laryngoscopy	๓๐	-
	- Oocular tension	๒๐	-
	- Orthoplics	๓๐	-
	- Refrections	๕๐	-
	- Visual field	๖๐	-
	๕. การทดสอบทางจิต (Psychological test)	๕๐	-
	๖. การทดสอบโดยวิธีของรูบิน (Rubin' s tost)	๕๐	-
	๗. การทดสอบทางผิวหนัง (Skin test)		
	- Biopsy	๒๐	-
	- KOH	๑๐	-
	- Cytodiagnosis	๑๐	-
	- Cauterize	๒๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	- Intralesional	๓๐	-
	- Stain	๑๐	-
	- Patch test	๑๕๐	-
	- Intradermal test	๕๐	-
	๘. คลินิกการพูดและการได้ยิน (Speech and hearing clinic)		
	- Conventional hearing evaluation	๓๐	-
	- Special hearing evaluation	๓๐	-
	- Hearing aid evaluation	๓๐	-
	- Speech evaluation	๓๐	-
	- Language evaluation	๓๐	-
	- Auditory training	๓๐	-
	- Speech reading training	๓๐	-
	- Speech and language development	๓๐	-
	- Speech therapy	๓๐	-
	- Language therapy	๓๐	-
	- Esophageal speech development	๓๐	-
	- Special hearing & speech management	๓๐	-
	๙. อุลตราซาวด์ (Ultrasound)		
	- Echocardiography	๖๐๐	-
	- Neurosonology / carotid evaluation	๕๐๐	-
	- Abdomen (Liver, spleen, pancreas, biliary tract)	๕๐๐	-
	- Urology	๕๐๐	-
	- Ob/Gyn:	๕๐๐	-
	- อื่นๆ	๕๐๐	-
	<u>คารักรักษาพยาบาล</u>		
	ให้เรียกเก็บค่าบริการตามรายการและอัตราที่กระทรวงสาธารณสุข สุกกำหนดสำหรับโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขใน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข นอกนั้นให้เรียกเก็บตามรายการ และอัตราดังต่อไปนี้		

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	การรักษาเฉพาะทาง		
	๑. โอสถกรรม		
	- Electric or insulin shock	๑๐๐	-
	- Hypothermia วันละ	๑๐๐	-
	- Liver abscess aspiration	๕๐	-
	- Paracentesis	๕๐	-
	- Peritoneal dialysis	๑,๕๐๐	-
	- Thoracocentesis	๕๐	-
	๒. โอสถกรรมเด็ก		
	- Blood exchange transfusion	๑๐๐	-
	- Incubator และเตียงเด็กหลังคลอด		
	ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๐ วันละ	๓๐	-
	ระหว่างวันที่ ๑๑-๒๐ วันละ	๒๐	-
	ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ขึ้นไป วันละ	๑๐	-
	- Phototherapy	๑๐๐	-
	๓. ศัลยกรรม		
	- เอาสิ่งแปลกปลอมออกจากตา หู จมูก	๒๐	-
	- ค่าตรวจจุโรโคนามิคส์ ครั้งละ	๕๐๐	-
	- ค่าบริการคานเครื่องไตเทียม		
	- ฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมรวมทั้งน้ำยาฟอกเลือดและเฮปาริน	๑,๐๐๐	-
	- ไตเทียมพร้อมสายต่อ (รวมทั้งการไขยา)	๑,๒๐๐	-
	- สายต่อระหว่างหลอดเลือดดำและแดงนอกร่างกาย	๒,๒๕๐	-
	- เข็มแทงหลอดเลือดเพื่อต่อเข้าเครื่องไตเทียม	๕๐	-
	- ค่าตรวจการติดตามการเต้นของหัวใจ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ครั้งละ	๕๐๐	-
	ค่าโลหิตและส่วนประกอบของโลหิต		
	๑. Factor & tranafusion หน่วยละ	๕๐๐	-
	๒. Fresh Plasma trnsfusion หน่วยละ	๒๕๐	-
	๓. Service charge for blood preparation"	๕๐	-
	๔. Service charge for transfusion bottle	๒๐	-

ประเภทบริการ	รายการ	อัตราค่าบริการ	
		บาท	สต.
	<u>คานอาหารและคานอง</u>		
	- คานอาหารนุปรวยพิเศษ วันละ	๓๐	-
	คานอง		
	๑. หองพิเศษเดี่ยว วันละ	๑๕๐	-
	๒. หองพิเศษเดี่ยว มีเครื่องปรับอากาศ วันละ	๒๕๐	-
	๓. หองพิเศษมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น วันละ	๒๘๐	-
	๔. หองพิเศษเดี่ยวมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น โทรทัศน์ "	๓๓๐	-
	๕. หองพิเศษเดี่ยวมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น โทรทัศน์ โทรทัศน์ วันละ	๓๘๐	-
	๖. หองพิเศษเดี่ยว มีตู้เย็น วันละ	๑๘๐	-
	๗. หองพิเศษเดี่ยว มีตู้เย็น โทรทัศน์ วันละ	๒๓๐	-
	๘. หองพิเศษเดี่ยว มีตู้เย็น โทรทัศน์ โทรทัศน์ วันละ	๒๘๐	-
	๙. หองพิเศษเดี่ยวมีโทรทัศน์ วันละ	๒๐๐	-
	๑๐. หองพิเศษเดี่ยว มีโทรทัศน์ โทรทัศน์ วันละ	๒๕๐	-
	๑๑. หองพิเศษเดี่ยวมีโทรทัศน์ วันละ	๒๐๐	-
	๑๒. หองพิเศษเดี่ยว มีตู้เย็น โทรทัศน์ วันละ	๒๓๐	-
	๑๓. หองพิเศษรวม เพียงละ วันละ	๑๐๐	-
	๑๔. หองพิเศษรวมมีเครื่องปรับอากาศ เพียงละ วันละ	๑๕๐	-
	๑๕. หองพิเศษรวมมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เพียงละ "	๑๖๕	-
	๑๖. หองพิเศษรวมมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น โทรทัศน์ "	๑๘๐	-
	๑๗. หองพิเศษรวมมีเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น โทรทัศน์ โทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๒๑๕	-
	๑๘. หองพิเศษรวมมีตู้เย็น เพียงละ วันละ	๑๑๕	-
	๑๙. หองพิเศษรวม มีตู้เย็น โทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๑๔๐	-
	๒๐. หองพิเศษรวมมีตู้เย็น โทรทัศน์ โทรทัศน์ " วันละ	๑๖๕	-
	๒๑. หองพิเศษ มีโทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๑๒๕	-
	๒๒. หองพิเศษรวมมีโทรทัศน์ โทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๑๕๐	-
	๒๓. หองพิเศษรวมมีโทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๑๒๕	-
	๒๔. หองพิเศษรวมมีตู้เย็น โทรทัศน์ เพียงละ วันละ	๑๔๐	-
	๒๕. หองชุดพิเศษ เพียงละ วันละ	๔๓๐	-

พระราชบัญญัติ

รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภาจึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะให้ใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือยกเว้นมาตราใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามความในวรรคก่อน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในเขตเทศบาลหมายความว่า นายกเทศมนตรี ในเขตสุขาภิบาลหมายความว่า ประธานกรรมการสุขาภิบาล และในท้องที่ที่ยังไม่มีเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล หมายความว่า นายอำเภอ

"ที่สาธารณะ" หมายความว่า สาธารณสมบัติของแผ่นดินเฉพาะที่เป็นทรัพย์สินสำหรับประชาชนใช้ร่วมกันและให้รวมถึงถนนด้วย

"สถานที่สาธารณะ" หมายความว่า ที่สาธารณะ หรือสถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชนใช้เพื่อการบันเทิงหรือหย่อนใจ หรือเพื่อการประชุม

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำหรับงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอย และสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน

"ถนน" หมายความว่า ทางบกหรือสะพานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางเท้าหรือขอบทางด้วย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารชั้นเดียวหรือชั้นล่างของตึกแถว ห้องแถว ห้างร้าน สำนักงาน ชุรกิจ โรงงาน โรงมหรสพ โรงแรมหรือภัตตาคาร มีหน้าที่ช่วยเจ้าพนักงานท้องถิ่นดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าถาวร หน้าอาคารนั้น ถ้าละเลยไม่กระทำตามที่กล่าวนี้ และได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อยภายในกำหนดและสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดอาบน้ำหรือซักผ้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในแม่น้ำ หรือคลอง หรือที่ใด ๆ ภายใต้อำนาจที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดตั้งหรือแขวนประกาศระบุห้ามไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาแก่ประชาชนด้วยการปิดแผ่นประกาศ หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งมีข้อความหรือภาพลง ณ ที่ใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือที่รั้วกำแพง ผนังอาคารหรือต้นไม้คานที่ติดกับที่สาธารณะหรือด้วยการทิ้งหรือโปรยแผ่นประกาศใด ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ เป็นการกระทำของทางราชการ

การขอรับอนุญาต หลักเกณฑ์การอนุญาต การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขอรับอนุญาตและการงดเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อัตราค่าธรรมเนียมนั้นต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

การโฆษณาของผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้ เพื่อการค้า หรือธุรกิจของตนเอง หรือเพียงให้ทราบชื่อของผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอื่นเกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น มิให้ถือว่าเป็นการโฆษณาแก่ประชาชนตามความในมาตรานี้

ผู้ใดฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขีดเขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความภาพหรือรูปรอยใด ๆ ลงบนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดขีด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ โดยมีผนังหรือรั้ว กำแพง ผนังอาคาร ต้นไม้หรือสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือที่เห็นได้จากที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๙ ผู้ใดโดยมิบังควรขีดขีด ตาก วาด หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ หรือขีดขีด ตาก วาด หรือแขวนสิ่งใด ๆ ณ ที่ที่เห็นได้จากที่สาธารณะด้วยวิธีอื่นไม่สมควร ทำให้เป็นที่ไม่เรียบร้อย น่ารังเกียจ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเป็นผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดิน ที่เห็นได้จากที่สาธารณะปล่อยให้พืช ต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นรกรุงรัง และได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่ค่าพิพาททางด้านที่ดินถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินตามความในวรรคก่อน หรือ เมื่อคดีเลิกกัน โดยผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามวันนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือเสียค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณี ผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้ามารื้อถอนเพื่อความสะดวกเรียบร้อยตามคำเตือนนั้นได้ และให้ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินนั้นชดเชยค่าใช้จ่ายในการ เข้ามารื้อถอนความสะดวกเรียบร้อยนั้นให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำความสะดวกเรียบร้อยตามคำเตือนนั้นแทนผู้ครอบครองก็ได้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกินสี่เมตร จากถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร และที่เห็นได้จากถนนนั้นปล่อยให้อาคารนั้นชำรุดทรุดโทรมจนมีลักษณะเป็นที่น่ารังเกียจเมื่อได้รับคำเตือนเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยภายในเวลาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ในกรณีที่ค่าพิพาททางด้านที่ดินถึงที่สุด ให้ลงโทษเจ้าของอาคารตามความในวรรคก่อนหรือ เมื่อคดีเลิกกันโดยเจ้าของอาคารยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เจ้าของอาคารไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้ให้คำเตือนตามความในวรรคแรก เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อซ่อมแซมจัดทำให้เรียบร้อยตามคำเตือนนั้นแทนเจ้าของอาคารก็ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารใด ๆ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร ชำรุดทรุดโทรมหรืออยู่ในสภาพอันเป็นที่น่ารังเกียจและไม่อาจแก้ไขได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตั้งกรรมการไม่น้อยกว่าเจ็ดนาย โดยให้มีนายช่างผู้มีคุณวุฒิในการก่อสร้างไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีรวมอยู่ด้วย เป็นผู้พิจารณา ถ้ากรรมการไม่น้อยกว่าห้านายเห็นว่าอาคารนั้นไม่อาจแก้ไขได้ และบุคคลซึ่งอยู่อาศัยในสถานที่นั้นมีที่อยู่อาศัยในสถานที่แห่งอื่นหรือถ้าไม่มี เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสามารถจะจัดทำที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้อยู่อาศัยในสถานที่นั้นในสภาพและความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกับสภาพและความเป็นอยู่เดิม เป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีและเห็นสมควรให้หรือถอนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร จัดการหรือถอนให้เสร็จสิ้นภายในสามวันนับแต่วันทราบบคำสั่ง

ถ้าไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นเป็นเจ้าของดำเนินการดังกล่าวได้ ก็ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นครอบครองดำเนินการแทน ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองก็ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารนั้นและให้ถือว่าผู้นั้นเป็นเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองอาคารได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดคำสั่งนั้น

เจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองซึ่งจะต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในกรณีที่รัฐมนตรีวินิจฉัยให้ผู้นั้นครอบครองอาคารจัดการหรือถอนอาคารให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำสั่งวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุดท้าย

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๒ วรรคแรก หรือตามคำสั่งวินิจฉัยของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจการหรือถอนอาคารโดยคิกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองอาคารตามที่ใช้จ่ายไปจริง ในการนี้ให้มีอำนาจขณสิ่งของที่อยู่ในอาคารออกไปจากอาคารนั้นได้ โดยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ หากเกิดขึ้นเมื่อได้ใช้ความระมัดระวังในการจัดทำไปตามสมควรแล้ว

การดำเนินการกักขังวัตถุก่อสร้างซึ่งถูกหรือถอน รวมทั้งสิ่งของที่อยู่ในอาคารตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบกับเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองอาคาร ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองหรือเจ้าของหรือผู้นั้นครอบครองไม่ยอมรับมอบวัตถุหรือสิ่งของนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายโดยวิธีที่เห็นสมควร และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ผู้ใดเล่นว้าว พุททอล ตะกร้อ หรือเล่นกีฬาอย่างใด ๆ ในถนนหรือสถานสาธารณะซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๕ ผู้ใดเก็บ ใบ ดอก หรือผลของต้นไม้ซึ่งปลูกไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้ต้นนั้น หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายแก่ต้นไม้ป่าหรือวัตถุหรือสิ่งใด ๆ ที่ติดตั้งไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ การกระทำดังกล่าวนี้จะเป็นความผิดฐานทำให้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ก็ตาม ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพย์สินที่มีราคาเล็กน้อย หรือทำให้เกิดความเสียหายแต่เพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใด บ้วน สั่ง หรือถ่ม น้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เท หรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือลงบนพื้นถนนหรือเรือสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือสถานที่ใด ๆ ที่ประชาชนมีสิทธิเข้าไปหรือลง ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำ หรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดตั้งหรือแขวนประกาศรณรงค์ห้ามไว้ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ถนนหรือสถานสาธารณะเปรอะเปื้อน หรือสกปรกต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ผู้ใดถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะลงบนถนน หรือ ผนังใด ๆ ในสถานสาธารณะหรือที่ซึ่งเห็นได้จากถนน หรือสถานสาธารณะซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในแม่น้ำหรือคลองภายในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดตั้ง หรือแขวนประกาศระบุม้าไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หกร้อยบาท

มาตรา ๑๔ เจ้าของร้านขายอาหารและหรือ เครื่องดื่ม ซึ่งได้จัดสถานที่ไว้ให้ผู้ซื้อบริโภคอาหารหรือ เครื่องดื่มนั้นได้ มีขนาดอาจใช้ได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคนและ เจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งท่าการค้าอยู่ริมถนน ต้องจัดให้มีส่วนเพื่อบุคคลซึ่งยอมเสียค่าบริการใช้ได้ในระหว่าง เวลาที่เปิดทำการค้า ค่าบริการมิให้เรียกเก็บเกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ร้านขายอาหารและหรือ เครื่องดื่ม ซึ่งจัดให้มีขึ้นในงานหรือกิจการใดเป็นการชั่วคราวมิให้ถือว่าเป็น ร้านที่ขายอาหารและหรือ เครื่องดื่มตามมาตรานี้

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของร้านขายอาหาร และหรือ เครื่องดื่มหรือ เจ้าของร้าน จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามความในวรรคก่อน หรือ เมื่อคดีเลิกกันโดยบุคคล เช่นว่านั้นยอมเสียค่าปรับในอัตรา อย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือ เสียค่าปรับตามคำเปรียบเทียบแล้วแต่กรณี เจ้าของร้านขายอาหารและหรือ เครื่องดื่ม หรือ เจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่ปฏิบัติตามที่ถูกตองตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับวัน ละห้าสิบบาทนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับหรือ เสียค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ แล้วแต่กรณีตลอดไป ทุกวันจนกว่าจะปฏิบัติที่ถูกตองตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับวันละห้าสิบบาทนับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือยอมชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบแล้วแต่กรณีตลอดไปทุกวัน จนกว่าจะปฏิบัติถูกตองตามความในวรรค ก่อนนั้น

มาตรา ๑๕ ผู้ใด ยื่น นั่งหรือนอน บนราวสะพานสาธารณะหรือโดยไม่มีเหตุอันสมควรนอนในที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้า หรือคงอยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในที่เห็นได้ง่ายที่บริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้น

ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ได้ประกาศตามความในวรรคก่อน ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เก็บได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้นำส่ง เป็นรายได้ของ เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขต

กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๓"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

"ทางระบายน้ำ" หมายความว่า แม่น้ำ คลอง คู ลำราง ลำกระโคงหรือท่อระบายน้ำที่ประชาชนใช้ร่วมกัน

"ถนน" หมายความว่า ทางบกหรือสะพานที่ประชาชนใช้ในการจราจร และหมายความรวมถึงทางเท้าหรือไหล่ทางด้วย

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งข้อบังคับระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

หมวด ๑

การรักษาต้นไม้

ข้อ ๕ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรเข้าไปหรือปล่อยสัตว์เข้าไปในส่วนหย่อมหรือบริเวณสถานที่ที่กรุงเทพมหานคร ปลูกต้นไม้หรือหญ้าและได้ประกาศห้ามไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๖ ผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอย กวาด หิน กิน ทRAY หรือสิ่งอื่นใดที่น้ำจะเป็นอันตรายแก่หญ้าหรือต้นไม้ลงที่สนามหญ้าหรือโคนต้นไม้ซึ่งปลูกหรือมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๗ ผู้ใดตัดหรือโค่นต้นไม้หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการทำลายต้นไม้ ซึ่งปลูกหรือมีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๒

การรักษาทางระบายน้ำ

ข้อ ๘ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรเข้าไป หรือจูง ไล่ หรือต้อนให้สัตว์เข้าไปในทางระบายน้ำ หรือแหล่งน้ำสาธารณะภายในบริเวณที่กรุงเทพมหานครได้ประกาศห้ามไว้ ณ สถานที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๙ ผู้ใดเทหรือทิ้งซากสัตว์ ขยะมูลฝอย ลงในทางระบายน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๐ ผู้ใดเทหรือทิ้ง หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้กรวด หิน ดิน หวาย หรือเศษวัสดุก่อสร้างไหลหรือตกลงในทางระบายน้ำที่ประชาชนใช้สำหรับการระบายน้ำ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๑๑ ผู้ใดเทหรือทิ้ง หรือปล่อยหรือระบายอุจจาระ ปัสสาวะ หรือสิ่งปฏิกูลจากตัวอาคารหรือจากยานพาหนะลงในทางระบายน้ำหรือแหล่งสาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

ข้อ ๑๒ ผู้ใดถมหรือปลูกสร้างสิ่งใดๆ ลงในทางระบายน้ำ หรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้ทางระบายน้ำอุดตัน หรือระบายน้ำไม่สะดวกโดยมิได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๓

การรักษาถนน

ข้อ ๑๓ ผู้ใดขี้นรถบรรทุกกรวด หิน ดิน หวาย หรือ เลน โดยมิได้จัดให้มีการป้องกันให้สิ่งดังกล่าวตกลงหรือร่วงไหลลงบนถนน อันอาจก่อเหตุเคี้ยวคร่อนราคาขายหรือทำให้ถนนสกปรก เปราะเปื้อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๔ ผู้ใดล้างรถยนต์บนถนน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๕ ผู้ใดก่อมลพิษหรือจกักรยานยนต์บนถนน เว้นแต่เป็นการซ่อมรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่ชักข้อังในระหว่างเส้นทาง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๑๖ ผู้ใดทิ้ง วาง หรือทิ้งไม้ กรวด หิน ดิน เลน หวาย เศษ ท่อหรือวัสดุอื่นใดบนถนนในลักษณะเกะกะกึกขวาง โดยมิได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือได้รับอนุญาตแล้วแต่ละเลยหรือปล่อยให้สิ่งดังกล่าวออกนอกบริเวณที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๑๗ ผู้ใดทุบ กระทบ แกะ ทิ้ง หรือจกักรถยนต์หรือกระทำด้วยประการใดๆ ลงบนทางเท้า โดยมิได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย อันอาจทำให้ทางเท้าชำรุดหรือเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

หมวด ๔

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๕ ผู้ใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ปีนป่าย นั่ง หรือขึ้นไปบนรั้ว กำแพง ต้นไม้ หรือคอกต้นไม้ ในที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๑๕ ผู้ใดผลัก โยน หรือกระทำด้วยประการใดๆ เป็นเหตุให้ป้ายชื่อถนน ตรอก ซอย หรือคลอง หรือป้ายอื่นใดของกรุงเทพมหานครเสียหายหรือไร้ประโยชน์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๖ ผู้ใดแขวนหรือติดสิ่งใดเหนือทางเท้าริมถนนที่มีผิวจราจรกว้างตั้งแต่ ๖ เมตร ขึ้นไป ปลอ่ยให้สิ่งนั้นฉีกขาดไม่เรียบร้อย หรือส่วนต่ำสุดของสิ่งนั้นสูงจากพื้นทางเท้าต่ำกว่า ๑.๔๐ เมตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(ลงชื่อ) เซาว์นวัศ สุกลาภา

(นายเซาว์นวัศ สุกลาภา)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้กรุงเทพมหานครมีปัญหาเป็นอันมากเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง สมควรให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีส่วนช่วยรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้สมกับเป็นนครหลวงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปราะระเบื้อน พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปราะระเบื้อน พ.ศ. ๒๕๒๑"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๒) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๓) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๔) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๕) เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕

(๖) เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๗) เทศบัญญัติของเทศบาลนครธนบุรี เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๘) เทศบัญญัติเทศบาลนครธนบุรี เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๙) ข้อบังคับของสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน พุทธศักราช ๒๕๐๘

(๑๐) ข้อบังคับของสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะระเบื้อน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๑๑) ขอบังคับสุขาภิบาลอนุสาวรีย์(บางเขน) เรื่อง การกำจัดมูลฝอย และสิ่งเปราะเปื้อน พุทธศักราช ๒๕๐๖

(๑๒) ขอบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดนครบุรี เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน อำเภอภาชีเจริญ พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๑๓) ขอบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดนครบุรี เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อน อำเภอหนองแขม พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๑๔) ขอบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดนครบุรี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล อำเภอหนองแขม พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๑๕) ขอบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดนครบุรี เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูล อำเภอคลองขันธ์ พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๑๖) ขอบังคับสุขาภิบาลของสุขาภิบาลมีนบุรี เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล พุทธศักราช ๒๕๕๕

(๑๗) ขอบังคับสุขาภิบาลราชบุรีบุรีระ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๐๖

(๑๘) ขอบังคับสุขาภิบาลราชบุรีบุรีระ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล(ฉบับที่๒)พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาข้อบัญญัติเทศบัญญัติ กฎ ขอบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่

ตรวจตราดูแลรับผิดชอบในการดำเนินการสาธารณสุข ในเขตกรุงเทพมหานครตามบทแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๔๔

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษมูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่สัตว์เลี้ยง หรือที่อื่น

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระและปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกและมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและใช้เป็นที่รับมูลฝอย ในสถานที่ อาคารหรือเคหสถานในครอบครองของตน

ข้อ ๖. ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ไต่ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๗ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถานต้องรักษามริเวณสถานที่อาคารหรือ เคหสถานใน ความครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูลหรือสิ่ง เปราะเปื้อนหรือมีการถ่าย เทหรือทิ้งมูลฝอยสิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเปราะเปื้อนในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใดถ่าย เท หิ้งหรือทำให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูลหรือสิ่งเประอะเปื้อนในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เช่น ถนน หนอง คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ตั้งเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้ง หรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๙ ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะใส่ภาชนะหรือที่ เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

ข้อ ๑๐ ห้ามผู้ใดถ่าย เท สิ่งปฏิกูล ลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๑ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่ง ปฏิกูลไปทำการกำจัดให้ถูกต้องสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อใดหนึ่งสัปดาห์แก่ผู้ ครอบครองสถานที่ อาคารหรือ เคหสถานทรงล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อใดที่ประกาศกำหนด บริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือ เคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจาก สถานที่อาคารหรือ เคหสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ใดกำหนดไว้ท้ายข้อ บัญญัติกรุง เทพมหานครนี้

ข้อ ๑๒ ห้ามผู้ใดรับจ้างทำการ เก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือ เคหสถาน ซึ่งอยู่ในเขตเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศแล้วตามข้อ ๑๑ เว้นแต่ได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๑๓ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือ เคหสถานซึ่งอยู่นอก บริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ตามข้อ ๑๑ และผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือ เคหสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลตามข้อ ๑๑ ต้องกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือเจ้า พนักงานท้องถิ่นโดยการเผาหรือฝังหรือโดยวิธีอื่นที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครทำการ ขน คูย เชื้อ หรือ ขุมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชนหรือสถานที่เหมมูลฝอยใดๆ ของกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๕ ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิภูลในถังรับ รถชน เรือชน สถานีเทเก็บหรือพักสิ่งปฏิภูลของกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๖ ผู้ไต่ถามข้อบัญญัตินี้ มีความผิดตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รักษาการและมีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ลงชื่อ

ชลอ ชรรณศิริ

(นายชลอ ชรรณศิริ)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ที่	รายการ	บาท	ต.ก.																																													
๑๑.	<p>ประเภท ก. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคารหรือเรือน</p> <table border="0"> <tr> <td>วันหนึ่งไม่เก็บ</td> <td>๒๐</td> <td>ลิตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๔</td> </tr> <tr> <td>วันหนึ่งเก็บ</td> <td>๒๐</td> <td>ลิตร</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เก็บไม่เก็บ</td> <td>๔๐</td> <td>ลิตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๖</td> </tr> <tr> <td>วันหนึ่งเก็บ</td> <td>๔๐</td> <td>ลิตร</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เก็บไม่เก็บ</td> <td>๖๐</td> <td>ลิตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๘</td> </tr> <tr> <td>วันหนึ่งเก็บ</td> <td>๖๐</td> <td>ลิตร</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เก็บไม่เก็บ</td> <td>๘๐</td> <td>ลิตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๑๐</td> </tr> <tr> <td>วันหนึ่งเก็บ</td> <td>๘๐</td> <td>ลิตร</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>เก็บไม่เก็บ</td> <td>๑๐๐</td> <td>ลิตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๑๒</td> </tr> </table> <p>ถ้าวันใดของเดือนขนมูลฝอยเก็บปริมาณประจำวันซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าเก็บขนส่วนที่เกินทุก ๆ ๑๐ ลิตร หรือเศษของ ๑๐ ลิตร</p>	วันหนึ่งไม่เก็บ	๒๐	ลิตร	เดือนละ	๔	วันหนึ่งเก็บ	๒๐	ลิตร			เก็บไม่เก็บ	๔๐	ลิตร	เดือนละ	๖	วันหนึ่งเก็บ	๔๐	ลิตร			เก็บไม่เก็บ	๖๐	ลิตร	เดือนละ	๘	วันหนึ่งเก็บ	๖๐	ลิตร			เก็บไม่เก็บ	๘๐	ลิตร	เดือนละ	๑๐	วันหนึ่งเก็บ	๘๐	ลิตร			เก็บไม่เก็บ	๑๐๐	ลิตร	เดือนละ	๑๒		
วันหนึ่งไม่เก็บ	๒๐	ลิตร	เดือนละ	๔																																												
วันหนึ่งเก็บ	๒๐	ลิตร																																														
เก็บไม่เก็บ	๔๐	ลิตร	เดือนละ	๖																																												
วันหนึ่งเก็บ	๔๐	ลิตร																																														
เก็บไม่เก็บ	๖๐	ลิตร	เดือนละ	๘																																												
วันหนึ่งเก็บ	๖๐	ลิตร																																														
เก็บไม่เก็บ	๘๐	ลิตร	เดือนละ	๑๐																																												
วันหนึ่งเก็บ	๘๐	ลิตร																																														
เก็บไม่เก็บ	๑๐๐	ลิตร	เดือนละ	๑๒																																												
๑๒.	<p>ประเภท ข. ค่าเก็บขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก</p> <table border="0"> <tr> <td>วันหนึ่งไม่เก็บ</td> <td>๑</td> <td>ลูกบาศก์เมตร</td> <td>เดือนละ</td> <td>๕๐</td> </tr> <tr> <td>วันหนึ่งเก็บ</td> <td>๑</td> <td>ลูกบาศก์เมตร</td> <td>ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> </tr> <tr> <td>หรือเศษลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td></td> <td>เดือนละ</td> <td>๕๐</td> </tr> </table> <p>ถ้าวันใดของเดือนขนมูลฝอยเก็บปริมาณประจำวัน ซึ่งตกลงไว้กับเจ้าหน้าที่ ค่าเก็บขนส่วนที่เกินทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร</p>	วันหนึ่งไม่เก็บ	๑	ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๕๐	วันหนึ่งเก็บ	๑	ลูกบาศก์เมตร	ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร		หรือเศษลูกบาศก์เมตร			เดือนละ	๕๐																																
วันหนึ่งไม่เก็บ	๑	ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๕๐																																												
วันหนึ่งเก็บ	๑	ลูกบาศก์เมตร	ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร																																													
หรือเศษลูกบาศก์เมตร			เดือนละ	๕๐																																												
๑๓.	<p>ประเภท ค. ค่าเก็บขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งวันไม่เก็บ</p> <table border="0"> <tr> <td>๑ ลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td></td> <td>เดือนละ</td> <td>๒๕</td> </tr> <tr> <td>ถ้าเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td>เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td>ลูกบาศก์เมตรละ</td> <td></td> <td>๒๕</td> </tr> </table>	๑ ลูกบาศก์เมตร			เดือนละ	๒๕	ถ้าเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร		เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร			ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		ลูกบาศก์เมตรละ		๒๕																																
๑ ลูกบาศก์เมตร			เดือนละ	๒๕																																												
ถ้าเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร		เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร																																														
ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร		ลูกบาศก์เมตรละ		๒๕																																												
๑๔.	<p>ประเภท ง. ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลเป็นครั้งคราว ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร</p> <table border="0"> <tr> <td>ถ้าเป็นเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>๓๐</td> </tr> <tr> <td>ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td>ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>	ถ้าเป็นเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร				๓๐	ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร		ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร																																							
ถ้าเป็นเศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตร				๓๐																																												
ถ้าเป็นเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร		ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร																																														

หมายเหตุ เหตุผลในภาพประกาศใช้ธรรมนูญกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ โคมที่การควบคุมการกำจัด
มูลฝอยและสิ่งเประละเป็นอนของกรุงเทพมหานคร ขณะนี้ก็มีเทศบาล ๓๖ แห่ง ที่ใช้
ความอยู่หลายฉบับแตกต่างกัน ประกอบกับมีเจ้าหน้าที่ควบคุมความเรียบร้อยไม่ทั่วเขต
กรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีกฎหมายใช้บังคับโดยทั่วถึงและเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา
ธรรมนูญกรุงเทพมหานครฉบับนี้

ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๕

เกี่ยวข้องกับการรักษาความสะอาด จะปรากฏในภาค ๓ สหุโทษ

ในมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๓๓๕ ผู้ใดทำให้รางระบายน้ำ ร่องน้ำหรือท่อระบายของโสโครก อันเป็นสิ่งสาธารณะ
เกียจคร้านหรือไม่สะอาด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๐ ผู้ใดทำให้เกิดปฏิกูลแก่น้ำในบ่อ สระ หรือที่ขังน้ำอันมีไว้สำหรับประชาชนใช้สอย
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๒ ผู้ใดขุดหลุมหรือราง หรือปลุก ปัก หรือวางของเกะกะไว้ในทางสาธารณะ
โดยไม่ได้รับอนุญาตอันชอบด้วยกฎหมาย หรือทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ละเลยไม่แสดงสัญญา
คามสมควร เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔๓ ผู้ใดแขวน ติดตั้งหรือวางสิ่งใดไว้โดยประการที่น่าจะตกหรือพังลง ซึ่งจะเป็นเหตุ
อันตราย เปราะเปื้อนหรือ เคี้ยวคร่อนแก่ผู้สัญจรในทางสาธารณะ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้า
ร้อยบาท

มาตรา ๓๔๔ ผู้ใดกระทำความผิดประการใดๆ ให้ของแข็งตกลง ณ ที่ใดๆ โดยประการที่น่าจะเป็น
อันตรายหรือ เคี้ยวคร่อนร่างกายแก่บุคคล หรือเป็นอันตรายแก่ทรัพย์สิน หรือกระทำความผิดประการใดๆ ให้ของ
โสโครกเปราะเปื้อนหรือน่าจะเปราะเปื้อน ตัวบุคคล หรือทรัพย์สิน หรือแก่งทำให้ของโสโครกเป็นที่
เคี้ยวคร่อนร่างกายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔๖ ผู้ใดทิ้งซากสัตว์ซึ่งอาจเน่าเหม็น ในหรือริมทางสาธารณะ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"คุณภาพสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติอันได้แก่ สัตว์
พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรง
ชีพของประชาชน และความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติ

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และ
ราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

บทนิยามคำว่า "ส่วนราชการ" "รัฐวิสาหกิจ" และ "พนักงานเจ้าหน้าที่" เพิ่มขึ้นโดยมาตรา
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรี
ซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษา
ศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่ง
แวดล้อมไม่เกินห้าคนและผู้แทนสถาบัน องค์การอิสระหรือบุคคลอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะ
รัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็น
กรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้แทนสถาบัน องค์การอิสระหรือบุคคลอื่นจะต้องไม่
เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
(ความในมาตรา ๔ เดิมนี้ถูกยกเลิก และใช้ความใหม่แทนโดยมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒)

มาตรา ๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำแผนหรือโครง
การที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๓) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
และเอกชนที่อาจมีผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่
เกี่ยวข้อง

(๔) เสนอแผนพัฒนาส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) ให้คำแนะนำต่อนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่จะประกาศกำหนดตาม

มาตรา ๑๗ หรือออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐

(๖) เสนอแนะมาตรการฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ส่วนราชการใดมีอำนาจกำหนดตาม
กฎหมายต่อส่วนราชการนั้น รวมทั้ง เสนอแนะมาตรการในการป้องกันและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมในเรื่องต่างๆ ต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๗) เสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกัน
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๙) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๐) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี ขอให้พิจารณา

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมขอเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปได้

(ความในมาตรา ๕ เดิมนี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการ และแผนงานมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๗ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ

มาตรา ๘ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๗ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่โลกกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็น กรรมการแทนได้

กรรมการ ที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการ ที่ตนแทน

มาตรา ๕ ในการประชุมของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธาน กรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็น ประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการ ประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๑ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการ คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้

(๒) ศึกษาวิเคราะห์สภาวะและคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการวางแผนและ

ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตลอดจนหาแนวทางปรับปรุงคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ใช้มาตรการใดๆ ในอันที่จะส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๔) ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติหรือการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย เนื่องมาจากการกระทำอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาพิจารณาหาทางแก้ไข

(๖) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน และประชาสัมพันธ์ด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อมทั้งภายในประเทศ และกับต่างประเทศ

(๓) สนับสนุนหรือทำการศึกษ วิจัย และเผยแพร่ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องคุณภาพสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ
การศึกษา

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(ความใน (๔) ของมาตรา ๑๒ เดิมนี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทน โดยมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๑๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีหน้าที่บังคับ
บัญชา ควบคุม และดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือสำนักงานคณะกรรมการ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบายความเห็น
หรือคำแนะนำทางวิชาการใดเมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด เพื่อ
ให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ
สิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจตั้งคณะกรรมการประจำ
เฉพาะเรื่อง เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติจะมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ให้นำมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่อง อาจตั้งอนุกรรมการเพื่อ
พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการประจำเฉพาะเรื่องจะมอบ
หมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าหนด

(๑) ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
หรือเอกชนที่ต้องมีรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงาน และต้องเสนอรายงานนั้นต่อสำนักงาน
คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ

(๒) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันมิใช่เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

(๓) วิธีการที่จะใช้ในการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(ความในมาตรา ๑๗ เติมนี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่ทดแทนโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีประกาศตามมาตรา ๑๗(๑) ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต ให้บุคคลดำเนินการตามโครงการหรือกิจการใดๆ เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะเตรียมงานของบุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาตหรือขอต่ออายุใบอนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการ

เมื่อเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระยะเตรียมงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณารายงานดังกล่าวให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการ เสนอรายงานนั้น แต่ถ้าสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขออายุใบอนุญาตได้

ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวระงับการสั่งอนุญาตการออกใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้ออกใบอนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตไว้ก่อนจนกว่าบุคคลดังกล่าวจะ เสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เห็นชอบ

เมื่อบุคคลดังกล่าวได้เสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อ
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคสี่แล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา
 มาตรการดังกล่าวให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการเสนอมาตรการนั้น แต่ถ่า
 สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมิได้พิจารณาให้เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
 ให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นชอบตามวรรคสี่ และให้เจ้าหน้าที่
 ดังกล่าวสั่งอนุญาต ออกใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตแก่บุคคลซึ่งขออนุญาต ขอให้แก้ไข
 อนุญาต หรือขอต่ออายุใบอนุญาตได้

(ความในมาตรา ๑๘ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๘ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
 แห่งชาติ อาจขอให้ส่วนราชการ หรือสถาบันการศึกษาของทางราชการที่เห็นสมควร
 ทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพ
 สิ่งแวดล้อมก็ได้

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ชำนาญในการ
 ศึกษาผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีสิทธิทำรายงานการศึกษาและมาตรการ
 ป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ชำนาญการ การสั่งพักและการ
 เพิกถอนการอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ได้รับอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้เสียค่าธรรมเนียมการขอและการออก
 ใบอนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ความในมาตรา ๑๙ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๐ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากสภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
 ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือก่อความเสียหาย
 ต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิด
 อันตรายหรือความเสียหายหรือบุคคลซึ่งอาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว ไม่ให้
 กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่สภาวะสิ่งแวดล้อมเป็นพิษที่เกิดขึ้น หรือ
 สั่งให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการระงับหรือลดความรุนแรงแก่สภาวะสิ่งแวดล้อมเป็น
 พิษที่เกิดขึ้นในระหว่างที่มีเหตุผลดังกล่าว

อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งและ
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

(ความในมาตรา ๒๐ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือของผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใดๆ ได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร (ความในมาตรา ๒๑ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ให้ทำต่อนักผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ให้ทำต่อนักบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน

(ความในมาตรา ๒๒ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง (ความในมาตรา ๒๓ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(ความในมาตรา ๒๔ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของนายกรัฐมนตริตามมาตรา ๑๗(๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ความในมาตรา ๒๕ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ความในมาตรา ๒๖ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๗ ผู้ใดชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ความในมาตรา ๒๗ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(ความในมาตรา ๒๘ นี้ ได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ชรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน
เกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบกระเทือน
ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฉบับละ ๕๐ บาท
๒. ใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับ
การศึกษาผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพ
สิ่งแวดล้อม ปีละ ๒,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ นี้ กำหนดขึ้นโดยมาตรา ๘ แห่ง
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๒๑

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๒๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีความสำคัญดังนี้

๑. ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒(๔) มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

๒. เพิ่มคำนิยามต่อไปนี้ต่อท้ายมาตรา ๓ คือ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและ พนักงานเจ้าหน้าที่ และเพิ่มความขึ้นเป็น มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๑๘

๓. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

๔. มีความเป็นหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติที่ควรทราบดังนี้

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมรักษา ป้องกัน หรือแก้ไขสภาวะสิ่งแวดล้อมได้โดยมีประสิทธิภาพสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าไว้ (๑) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่อันเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๒) นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ที่ต้อง เสนอรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๔๐ หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีความสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกและใช้ความใหม่แทนความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘

๒. กำหนดบทเฉพาะกาลไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่า ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒) ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

๓. มีความเป็นหมายเหตุท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ควรทราบ ดังนี้

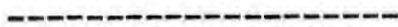
หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ได้มีการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน สมควรให้ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทุกประเภท หรือชนิดมีหน้าที่กระทำการไว้ ดังต่อไปนี้

ว่า

หมวด ๕

การกำจัดสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้งและการระบายอากาศ

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๖) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑๙ ต้องรักษาโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งปฏิกูลอยู่เสมอ และจัดให้มีที่รองรับหรือที่กำจัดสิ่งปฏิกูล ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๐ ต้องแยกเก็บสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งมีวัตถุมีพิษปนอยู่ด้วย หรือสาลี ฝุ่น หรือเศษคายที่เป็นวัตถุไวไฟ ไว้ในที่รองรับทางหากที่เหมาะสมและมีฝาปิดมิดชิด และต้องจัดให้มีการกำจัดสิ่งดังกล่าวโดยเฉพาะด้วยวิธีการที่ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ ๒๑ ต้องดูแลรักษาระบบระบายน้ำทิ้ง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

(ความเดิมในข้อ ๒๒ ถูกยกเลิกโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ฯ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

" ข้อ ๒๒ ห้ามมิให้ระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แต่ต้องไม่ใช่วิธีทำให้เจือจาง (dilution) โดยให้น้ำทิ้งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ค่าของความเป็นกรดด่าง (PH value) ระหว่าง ๕ ถึง ๙

(๒) ค่าของเปอร์มันกานาเนต (Permanganate value) ไม่มากกว่า ๒๐

มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) สารที่ละลายได้ (Dissolved Solids) ต้องมีค่าดังนี้

๓.๑ สารที่ละลายได้ (Dissolved Solids) ต้องไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้ แล้วแต่ภูมิประเทศหรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๓.๒ น้ำทิ้งซึ่งจะระบายออกจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำกร่อยที่มีค่าความเค็ม (Salinity) เกิน ๒,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรือลงสู่ทะเล คาสารที่ละลายได้ในน้ำทิ้งจะมีค่ามากกว่าคาสารที่ละลายได้ที่มีอยู่ในแหล่งน้ำกร่อยหรือทะเลได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) ซัลไฟด์ (Sulphide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๕) ไซยาไนต์ (Cyanide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนไซยาไนต์ (HCN) ไม่มากกว่า ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) โลหะหนักมีค่าดังนี้

๖.๑ สังกะสี (Zinc) ไม่มากกว่า ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๒ โครเมียม (Chromium) ไม่มากกว่า ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๓ อาร์เซนิก (Arsenic) ไม่มากกว่า ๐.๒๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๔ ทองแดง (Copper) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๕ ปรอท (Mercury) ไม่มากกว่า ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๖ แคดเมียม (Cadmium) ไม่มากกว่า ๐.๐๓ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๗ บารีียม (Barium) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๘ เซเลเนียม (Selenium) ไม่มากกว่า ๐.๐๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๙ ตะกั่ว (Lead) ไม่มากกว่า ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๑๐ นิกเกิล (Nickel) ไม่มากกว่า ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖.๑๑ แมงกานีส (Manganese) ไม่มากกว่า ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) น้ำมันทาร์ (Tar) ไม่มีเลย

(๘) น้ำมันและไขมัน (Oil & Grease) ไม่มากกว่า ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร ยกเว้นโรงงานกลั่นน้ำมัน และโรงงานประกอบกิจการผสมน้ำมันหล่อลื่น จาระบี ตามประเภทหรือชนิดโรงงาน ลำดับที่ ๔๘, ๕๐(๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ให้น้ำมันไม่มากกว่า ๑๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๙) ฟอรั่มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๐) ฟีนอลและหรือครีโซลส์ (Phenols & Cresols) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๑) คลอรีนอิสระ (Free chlorine) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๒) ยาฆ่าแมลง (Insecticide) สารกัมมันตรังสี ไม่มีเลย

(๑๓) ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๘ ถึง ๑ ต่อ ๑๕๐ สารที่ละลายเจือปนอยู่ของไม่มากกว่า ๓๐ ส่วนใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๑๕๑ ถึง ๑ ต่อ ๓๐๐ สารที่เจือปนอยู่ของไม่มากกว่า ๖๐ ส่วนใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน ถ้าอัตราส่วนผสมระหว่างน้ำทิ้งกับน้ำในลำน้ำสาธารณะอยู่ระหว่าง ๑ ต่อ ๓๐๑ ถึง ๑ ต่อ ๕๐๐ สารที่ละลายเจือปนอยู่ของไม่มากกว่า ๑๕๐ ส่วนใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ส่วน

(๑๔) ค่าของ บี โอ ดี (B.O.D.) (วันที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส) ไม่มากกว่า ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้แล้วแต่ภูมิประเทศ หรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร (บี โอ ดี หรือ B.O.D. ย่อมาจาก Biochemical Oxygen Demand) ยกเว้นเฉพาะโรงงานประเภทหรือชนิดดังต่อไปนี้

๑๔.๑ โรงงานประกอบกิจการทำอาหารจากสัตว์น้ำ และบรรจุในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้ตามประเภทหรือชนิดโรงงานลำดับที่ ๗ (๑) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ต้องมีค่า บี โอ ดี (B.O.D.) ไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (B.O.D.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๒ โรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลัง ตามประเภทหรือชนิดโรงงานลำดับที่ ๕(๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑(พ.ศ.๒๕๑๒) ซึ่งมีกรรมวิธีผลิตดังนี้

๑๔.๒.๑ เทวียงแยกแป้งแล้วทำให้แห้งด้วยลมร้อน ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไปต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร หรืออาจแตกต่างจากที่กำหนดไว้ได้ แล้วแต่ภูมิประเทศหรือลักษณะการระบายตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่มากกว่า ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๒.๒ แยกแป้งด้วยการตกตะกอนแล้วทำให้แห้งบนพื้นอังไฟ ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๓ โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับทำผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้งเป็นเส้นหรือขึ้นตามประเภทหรือชนิดโรงงานลำดับที่ ๑๐ (๓) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ชนิดทำกวยเตี้ยว ขนมจีน และเส้นหมี่ที่ไขขาวเป็นวัตถุดิบไม่เกิน ๕๐๐ กุชลกรัมต่อวัน ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๔ โรงงานหมัก ฟอก หนังสัตว์ ตามประเภทหรือชนิดโรงงานลำดับที่ ๒๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ที่ใช้หนังสัตว์สดเป็นวัตถุดิบ ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๕ โรงงานผลิตเยื่อกระดาษจากไม้ ชานอ้อย หนุ่ ฝ้าย กล้วย ตามประเภทหรือชนิดโรงงาน ลำดับที่ ๓๔ (๑) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑๔.๖ โรงงานห้องเย็น ตามประเภทหรือชนิดโรงงาน ลำดับที่ ๘๒
แห่ง กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ชนิดที่มีการแกะ ล้างแล้ว แช่ แข็ง
สัปดาห์ ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.) ไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตรและ
นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๖ เป็นต้นไป ต้องมีค่า บี โอ ดี (บ.อ.บ.)
ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๕) อุณหภูมิของน้ำทิ้งที่จะระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะไม่มากกว่า ๔๐
องศาเซลเซียส

(๑๖) สีหรือกลิ่นของน้ำทิ้ง เมื่อระบายลงสู่ลำน้ำสาธารณะแล้ว ไม่เป็น
ที่พึงรังเกียจ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ระบายน้ำทิ้งจากโรงงานลงในทะเลหรือสู่อุทสาธารณะ
โดยตรง ให้เป็นไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควร

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ ประตูลูก
หน้าต่าง และช่องลมรวมกัน โดยไม่น้อยที่คิดต่อระหว่างห้องไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐
ส่วนของพื้นที่ของห้องในเวลาปฏิบัติงาน หรือมีการระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๐.๕
ลูกบาศก์เมตรต่อนาทีต่อคนงาน ๑ คน ทั้งนี้สำหรับโรงงานโดยทั่วไปที่ไม่มีการเก็บ
หรือการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย
หรือที่อาจเป็นฝุ่นละออง

ข้อ ๒๕ ในการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวในที่อับ ซึ่งอากาศไม่ถ่ายเท ต้อง
ใช้เครื่องช่วยหายใจในการหายใจหรือเครื่องระบายอากาศที่ช่วยในการปฏิบัติงานของ
คนงานและอย่างน้อยต้องมีคนหนึ่งประจำอยู่ปากทาง เข้าออกที่อับ สำหรับคอยให้ความ
ช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

หมวด ๕

ส่วน ที่ปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๐) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๓๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม และที่ปัสสาวะ ที่มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดได้ง่ายเรียบร้อย

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีห้องส้วมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน ๑๕ คน ๑ ที่นั่ง คนงานไม่เกิน ๔๐ คน ๒ ที่นั่ง คนงานไม่เกิน ๘๐ คน ๓ ที่นั่ง และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่นั่งต่อจำนวนคนงานไม่เกิน ๕๐ คน สำหรับโรงงานที่มีคนงานชายและคนงานหญิงรวมกันมากกว่า ๑๕ คน ให้จัดห้องส้วมเป็นสัดส่วนไว้สำหรับคนงานหญิงโดยเฉพาะตามสมควร

ข้อ ๓๓ อาคารโรงงานที่มีคนทำงานอยู่หลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม และที่ปัสสาวะในชั้นต่างๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๔ ห้องส้วมมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร ต่อ ๑ ที่นั่ง

ข้อ ๓๕ ห้องส้วมและที่ปัสสาวะต้องเป็นแบบใช้น้ำชำระลงบ่อซึม พื้นห้องต้องเป็นแบบไม่ลื่นน้ำ

ข้อ ๓๖ ต้องจัดให้มีกระดาษชำระหรือน้ำสำหรับชำระให้พอเพียงสำหรับห้องส้วมทุกแห่ง

ข้อ ๓๗ ต้องจัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย พร้อมทั้งวัสดุและอุปกรณ์สำหรับคนงานตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๘ ต้องจัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศให้พอเพียงสำหรับห้องส้วม ห้องปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายทุกห้อง

ข้อ ๓๙ ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๔๐ ในโรงงานที่มีการผลิตสิ่งที่ใช้บริโภค ต้องจัดให้มีที่ล้างมือ ยาฆ่าเชื้อ หรือสบู่ อันได้สุขลักษณะ และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมอย่างน้อยในอัตรา คนงานไม่เกิน ๑๕ คน ๑ ที่ คนงานไม่เกิน ๔๐ คน ๒ ที่ คนงานไม่เกิน ๘๐ คน ๓ ที่ และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่ ต่อจำนวนคนงานไม่เกิน ๕๐ คน

